WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

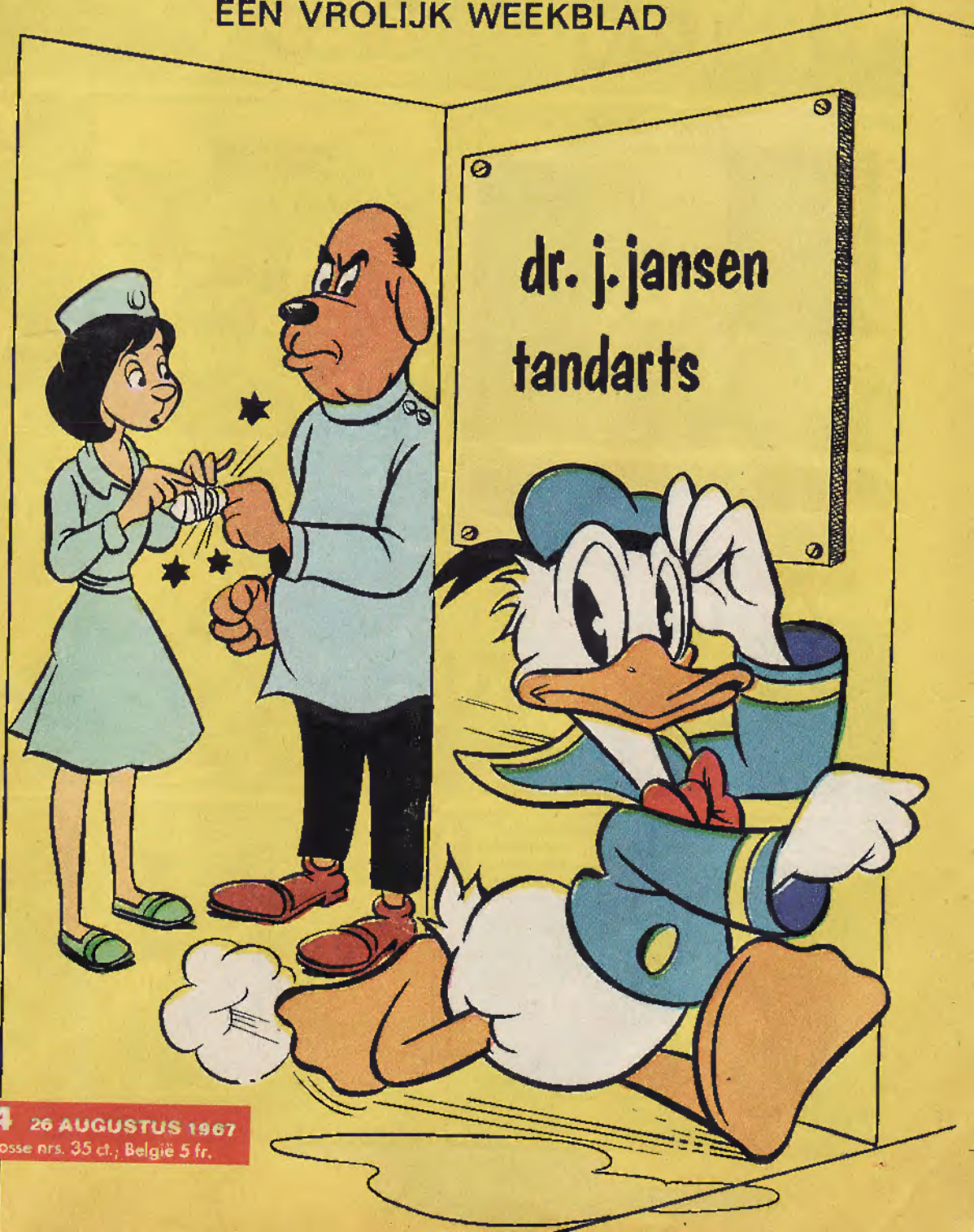

Nr. 34 26 AUGUSTUS 1967
25 ct. p. w.; losse nrs. 35 ct.; België 5 fr.

Donald Duck in het WILDE WESTEN

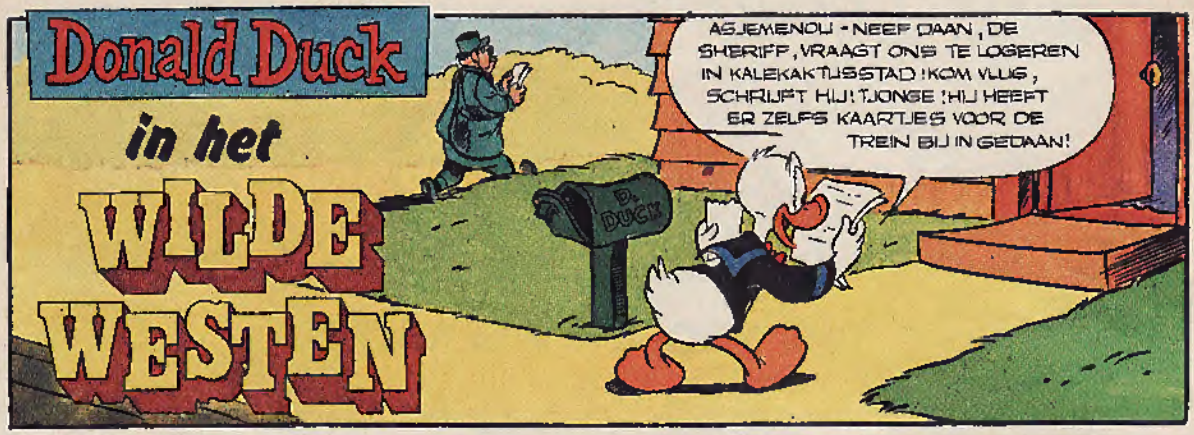

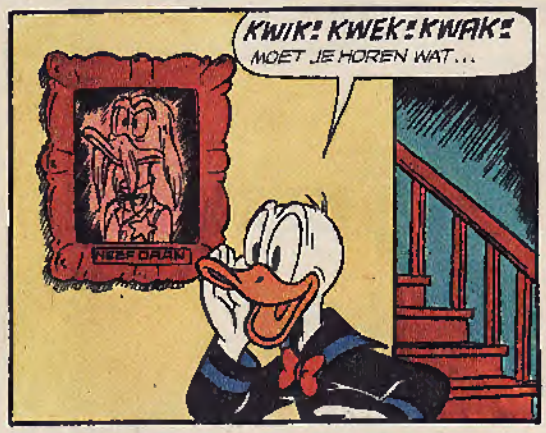

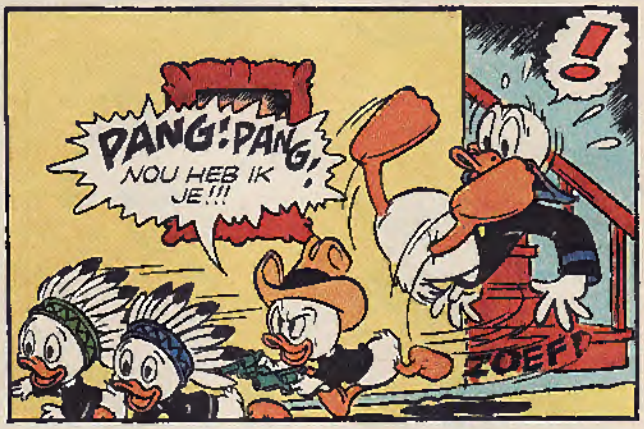

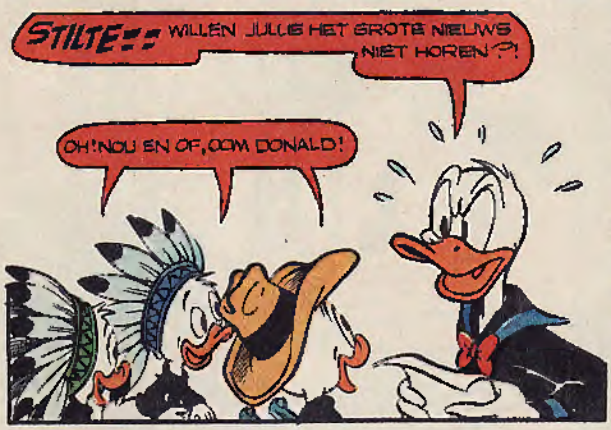

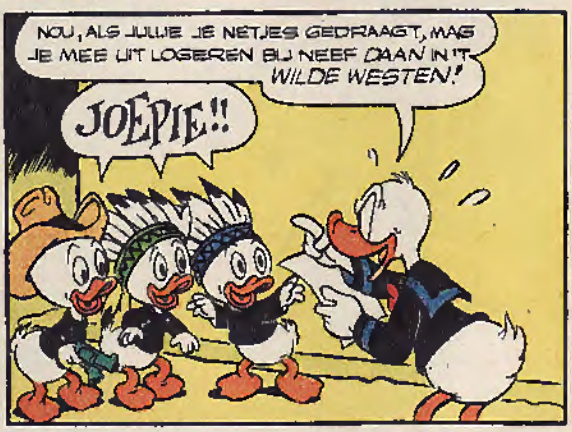

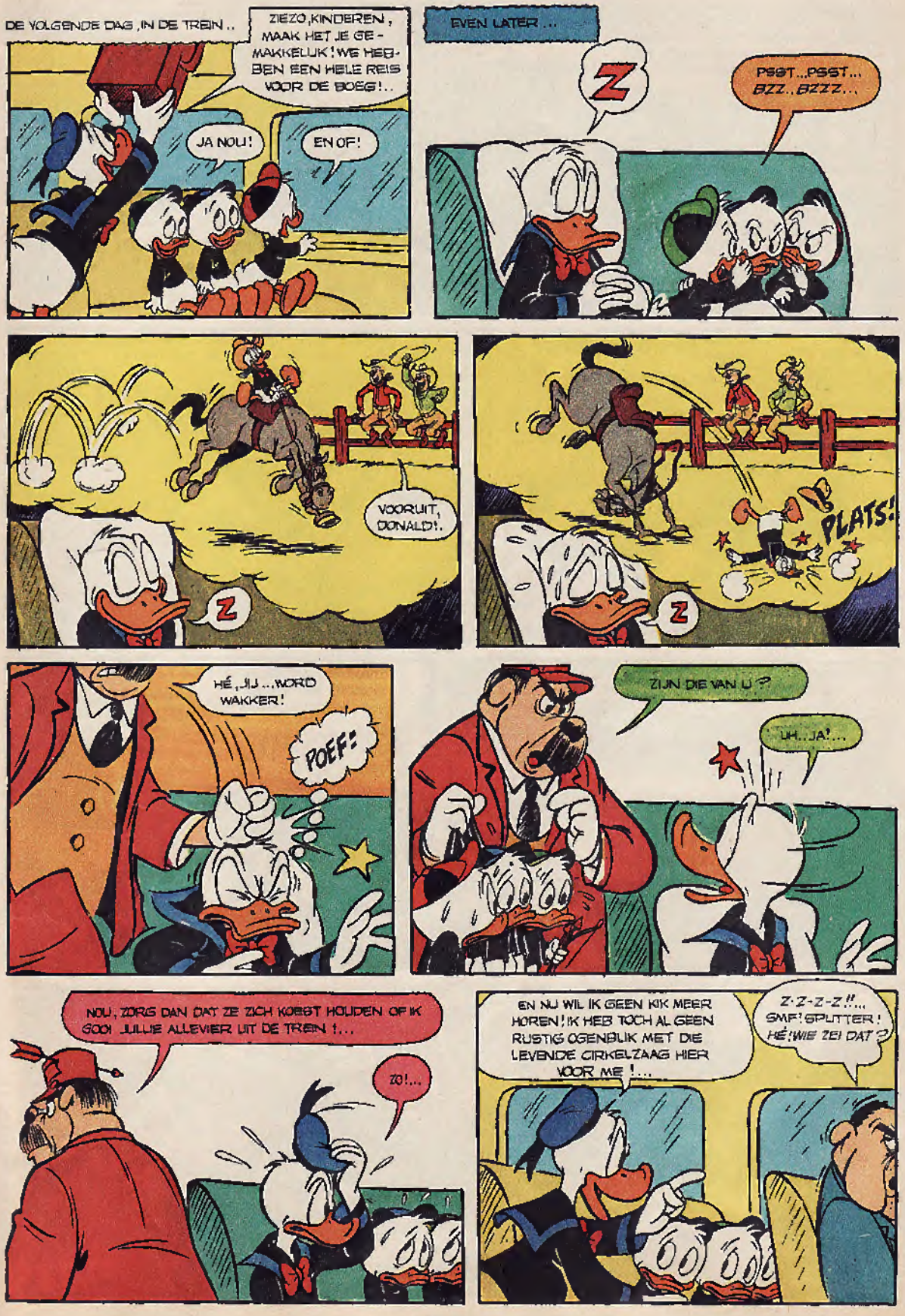
DE VOLGENDE DAG, IN DE TREIN ..
ZIEZO, KINDEREN, MAAK HET JE GEMAKKELIJK! WE HEBBEN EEN HELE REIS VOOR DE BOEG!..
JA NOU!
EN OF!
EVEN LATER ..
Z
PSST...PSST... BZZ..BZZZ...
VOORUIT, DONALD!.
Z
PLATS!
Z
HÉ, JIJ ...WORD WAKKER!
POEF!
ZIJN DIE VAN U ?
UH...JA!...
NOU, ZORG DAN DAT ZE ZICH KOEST HOUDEN OF IK GOOI JULLIE ALLEVIER UIT DE TREIN !...
ZO!...
EN NU WIL IK GEEN KIK MEER HOREN! IK HEB TOCH AL GEEN RUSTIG OGENBLIK MET DIE LEVENDE CIRKELZAAG HIER VOOR ME !...
Z-Z-Z-Z!!... SMF! SPUTTER! HÉ! WIE ZEI DAT ?

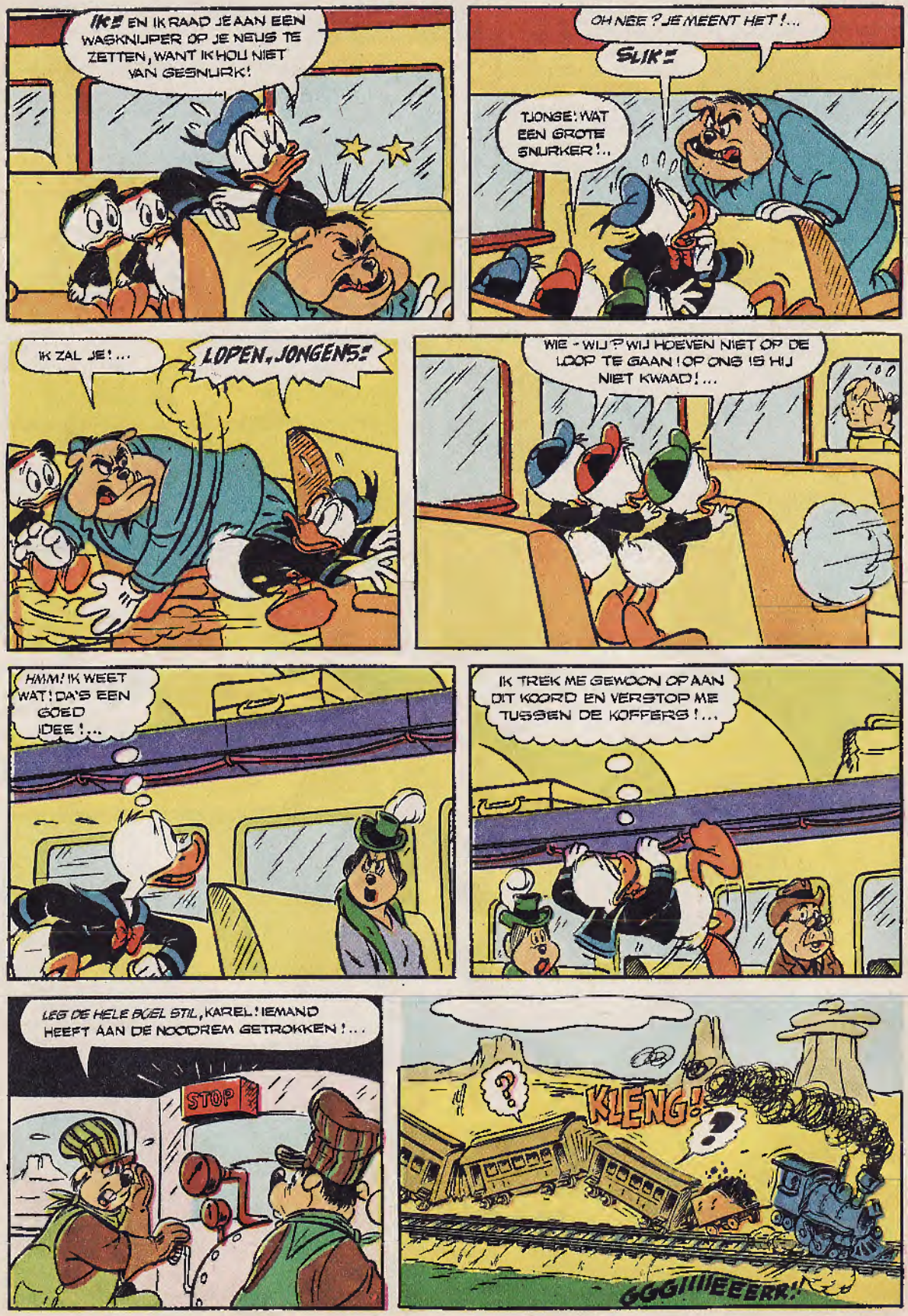
IK! EN IK RAAD JE AAN EEN WASKNIJPER OP JE NEUS TE ZETTEN, WANT IK HOU NIET VAN GESNURK!
OH NEE? JE MEENT HET!...
SUIK!
TJONGE! WAT EEN GROTE SNURKER!..
IK ZAL JE!...
LOPEN, JONGENS!
WIE - WIJ? WIJ HOEVEN NIET OP DE LOOP TE GAAN! OP ONS IS HIJ NIET KWAAD!...
HMM! IK WEET WAT! DA'S EEN GOED IDEE!...
IK TREK ME GEWOON OP AAN DIT KOORD EN VERSTOP ME TUSSEN DE KOFFERS!...
LEG DE HELE BOEL STIL, KAREL! IEMAND HEEFT AAN DE NOODREM GETROKKEN!...
STOP
KLENG!
GGGIIIEEERR!

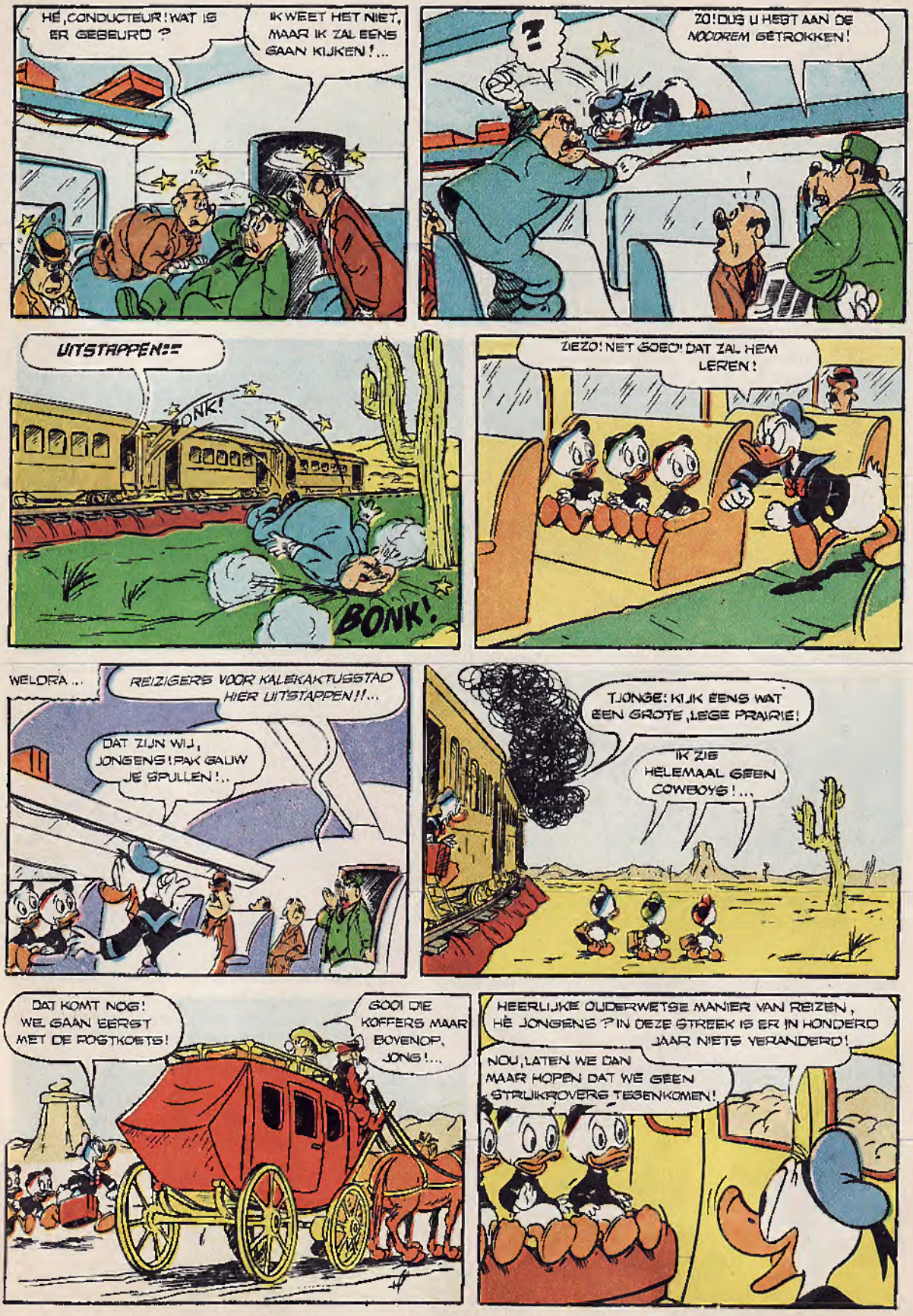
HÉ, CONDUCTEUR! WAT IS ER GEBEURD ?
IK WEET HET NIET, MAAR IK ZAL EENS GAAN KIJKEN!...
?
ZO! DUS U HEBT AAN DE NOODREM GETROKKEN!
UITSTAPPEN!!!
BONK!
BONK!
ZIEZO! NET GOED! DAT ZAL HEM LEREN!
WELORA...
REIZIGERS VOOR KALEKAKTUSSTAD HIER UITSTAPPEN!!...
DAT ZIJN WIJ, JONGENS! PAK GAUW JE SPULLEN!..
TJONGE! KIJK EENS WAT EEN GROTE, LEGE PRAIRIE!
IK ZIE HELEMAAL GEEN COWBOYS!...
DAT KOMT NOG! WE GAAN EERST MET DE POSTKOETS!
GOOI DIE KOFFERS MAAR BOVENOP, JONG!...
HEERLIJKE OUDERWETSE MANIER VAN REIZEN, HÈ JONGENS? IN DEZE STREEK IS ER IN HONDERD JAAR NIETS VERANDERD!
NOU, LATEN WE DAN MAAR HOPEN DAT WE GEEN STRUIKROVERS TEGENKOMEN!

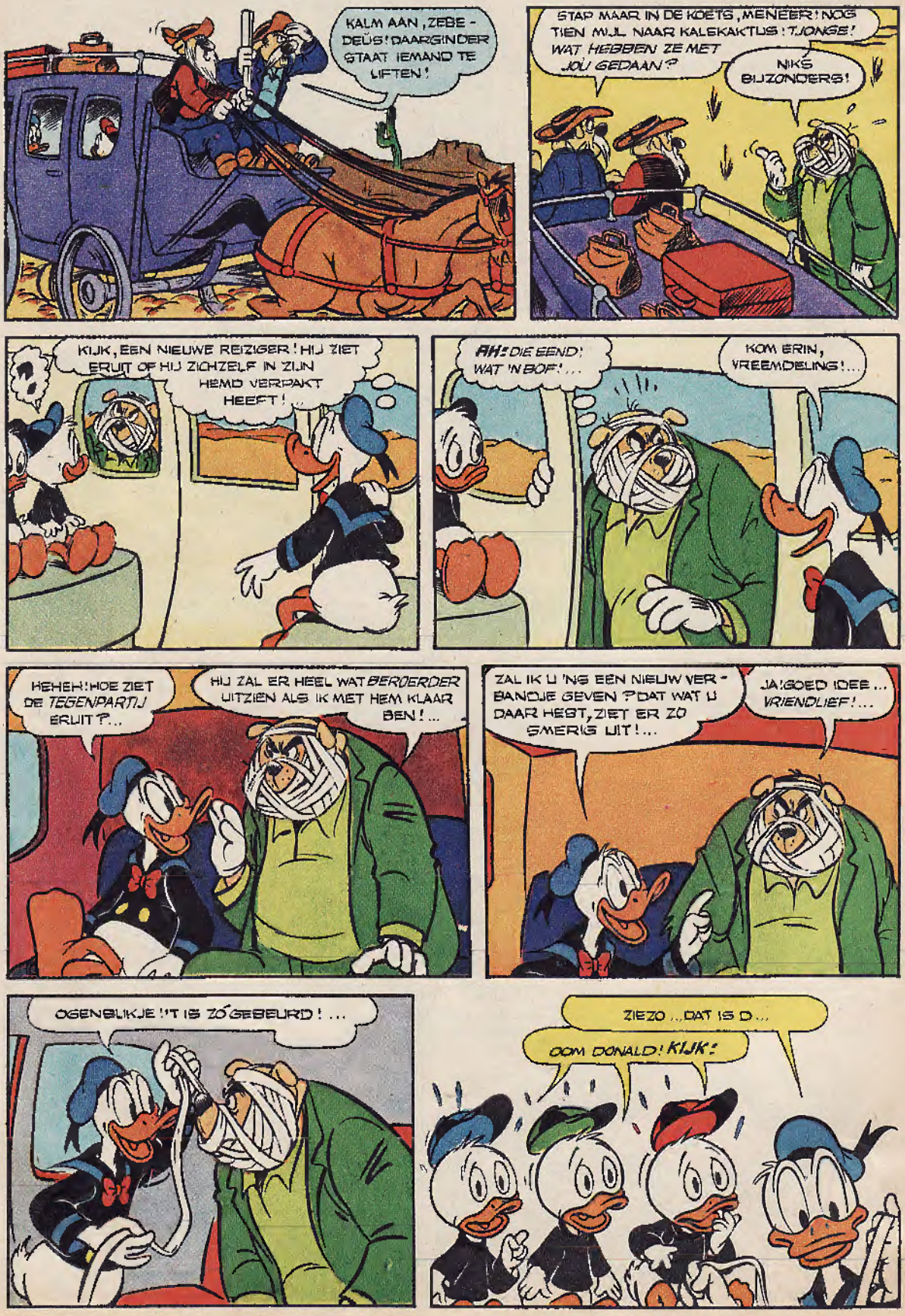
KALM AAN, ZEBE - DEUS! DAARGINDER STAAT IEMAND TE LIFTEN!
STAP MAAR IN DE KOETS, MENEER! NOG TIEN MIJL NAAR KALEKAKTUS! TJONGE! WAT HEBBEN ZE MET JOU GEDAAN?
NIKS BIJZONDERS!
KIJK, EEN NIEUWE REIZIGER! HIJ ZIET ERUIT OF HIJ ZICHZELF IN ZIJN HEMD VERPAKT HEEFT!
AH! DIE EEND! WAT 'N BOF!...
KOM ERIN, VREEMDELING!..
HEHEH! HOE ZIET DE TEGENPARTIJ ERUIT?...
HIJ ZAL ER HEEL WAT BERDERDER UITZIEN ALS IK MET HEM KLAAR BEN!...
ZAL IK U 'NS EEN NIEUW VER - BANDJE GEVEN? DAT WAT U DAAR HEBT, ZIET ER ZO SMERIG UIT!...
JA! GOED IDEE... VRIENDELIEF!...
OGENBLIKJE! 'T IS ZÓ GEBEURD!...
ZIEZO.. DAT IS D...
OOM DONALD! KIJK!

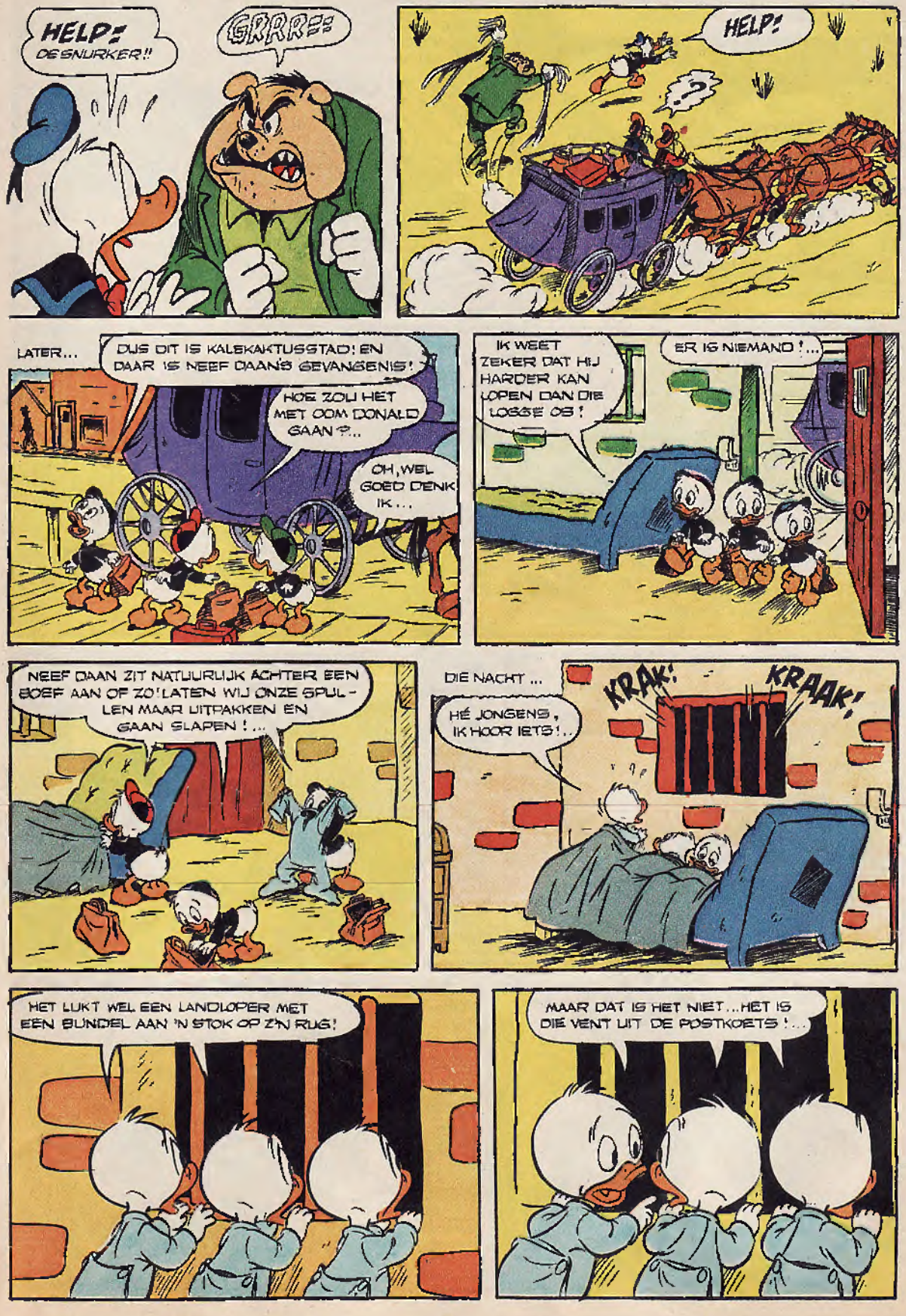
HELP! DE SNURKER!!
GRRR!!
HELP!
?
LATER...
DUS DIT IS KALEKAKTUSSTAD! EN DAAR IS NEEF DAAN'S GEVANGENIS!
HOE ZOU HET MET OOM DONALD GAAN?..
OH, WEL GOED DENK IK...
IK WEET ZEKER DAT HIJ HARDER KAN LOPEN DAN DIE LOSSE OS!
ER IS NIEMAND!...
NEEF DAAN ZIT NATUURLIJK ACHTER EEN BOEF AAN OF ZO! LATEN WIJ ONZE SPULLEN MAAR UITPAKKEN EN GAAN SLAPEN!...
DIE NACHT...
HÉ JONGENS, IK HOOR IETS!..
KRAK!
KRAAK!
HET LUKT WEL EEN LANDLOPER MET EEN BUNDEL AAN 'N STOK OP Z'N RUG!
MAAR DAT IS HET NIET...HET IS DIE VENT UIT DE POSTKOETS!...

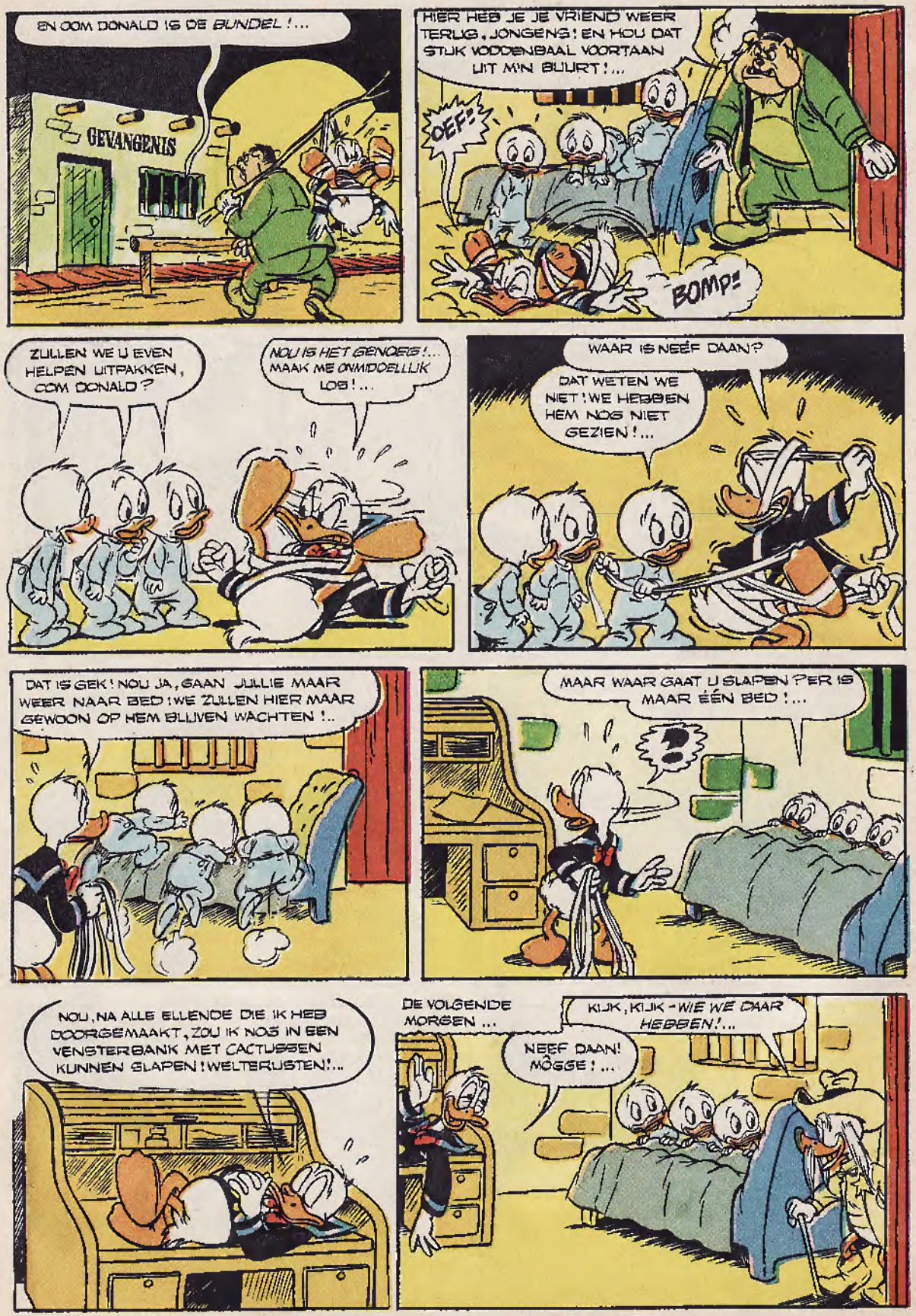
EN OOM DONALD IS DE BUNDEL!...
GEVANGENIS
HIER HEB JE JE VRIEND WEER TERUG, JONGENS! EN HOU DAT STUK VODDENBAAL VOORTAAN UIT MIN BUURT!...
OEF!
BOMP!
ZULLEN WE U EVEN HELPEN UITPAKKEN, OOM DONALD?
NOU IS HET GENOEG!... MAAK ME ONMIDDELLIJK LOS!...
WAAR IS NEEF DAAN?
DAT WETEN WE NIET! WE HEBBEN HEM NOG NIET GEZIEN!...
DAT IS GEK! NOU JA, GAAN JULLIE MAAR WEER NAAR BED! WE ZULLEN HIER MAAR GEWOON OP HEM BLIJVEN WACHTEN!..
MAAR WAAR GAAT U SLAPEN? ER IS MAAR ÉÉN BED!...
?
NOU, NA ALLE ELLENDE DIE IK HEB DOORGEMAAKT, ZOU IK NOG IN EEN VENSTERBANK MET CACTUSSEN KUNNEN SLAPEN! WELTERUSTEN!...
DE VOLGENDE MORGEN ...
KIJK, KIJK - WIE WE DAAR HEBBEN!...
NEEF DAAN! MÔGGE!...

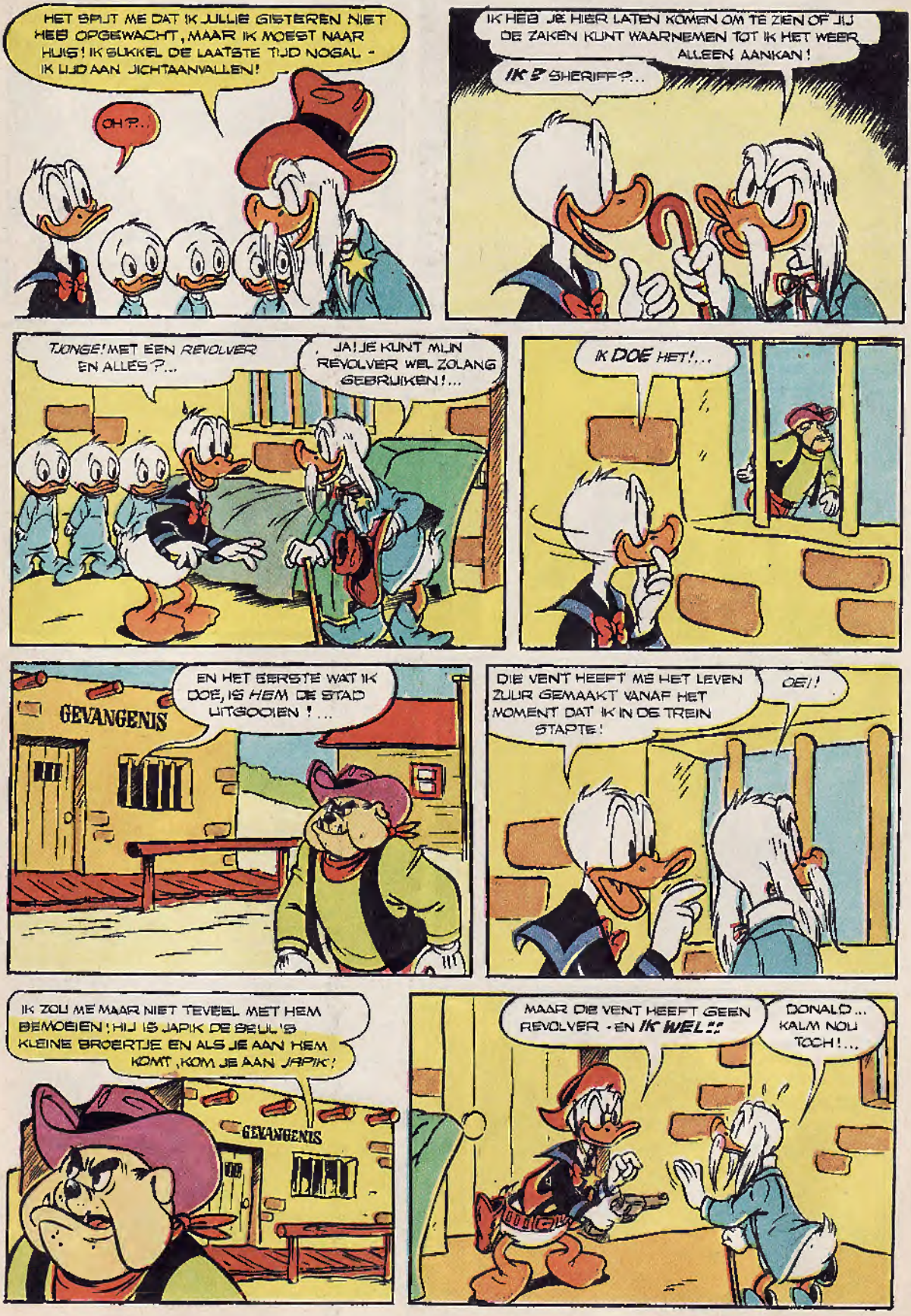
HET SPIJT ME DAT IK JULLIE GISTEREN NIET HEB OPGEWACHT, MAAR IK MOEST NAAR HUIS! IK SUKKEL DE LAATSTE TIJD NOGAL - IK LIJD AAN JICHTAANVALLEN!
OH?..
IK HEB JE HIER LATEN KOMEN OM TE ZIEN OF JIJ DE ZAKEN KUNT WAARNEMEN TOT IK HET WEER ALLEEN AANKAN!
IK? SHERIFF?...
TJONGE! MET EEN REVOLVER EN ALLES?...
, JA! JE KUNT MIJN REVOLVER WEL ZOLANG GEBRUIKEN!...
IK DOE HET!...
GEVANGENIS
EN HET EERSTE WAT IK DOE, IS HEM DE STAD UITGOOIEN!...
DIE VENT HEEFT ME HET LEVEN ZUUR GEMAAKT VANAF HET MOMENT DAT IK IN DE TREIN STAPTE!
OE!!
IK ZOU ME MAAR NIET TEVEEL MET HEM BEMOEIEN; HIJ IS JAPIK DE BEUL'S KLEINE BROERTJE EN ALS JE AAN HEM KOMT, KOM JE AAN JAPIK!
GEVANGENIS
MAAR DIE VENT HEEFT GEEN REVOLVER - EN IK WEL!!
DONALD... KALM NOU TOCH!...

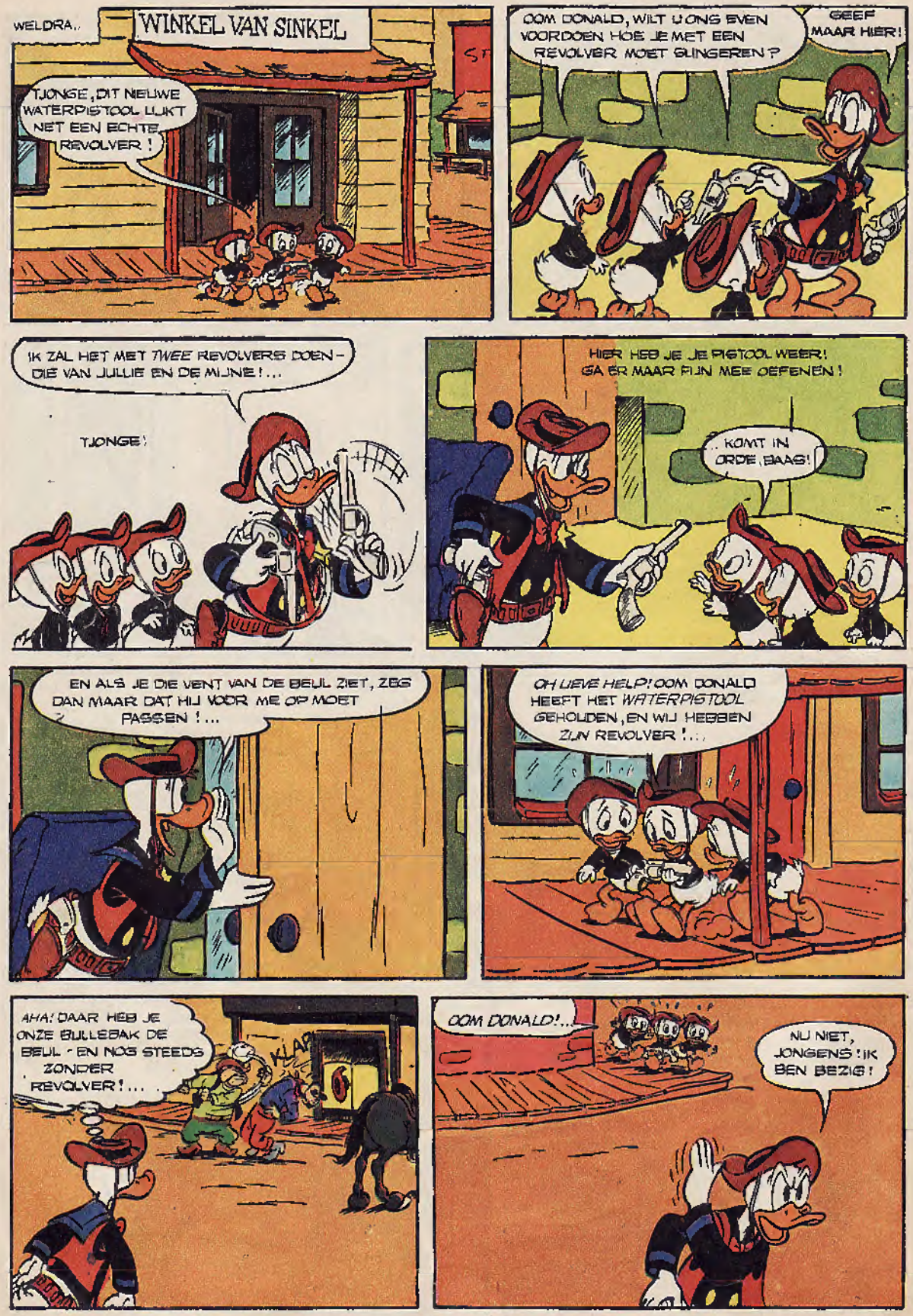
WELDRA..
WINKEL VAN SINKEL
TJONGE, DIT NIEUWE WATERPISTOOL LIJKT NET EEN ECHTE REVOLVER !
OOM DONALD, WILT U ONS SVEN VOORDOEN HOE JE MET EEN REVOLVER MOET SLINGEREN ?
GEEF MAAR HIER!
IK ZAL HET MET TWEE REVOLVERS DOEN – DIE VAN JULLIE EN DE MIJNE ! ...
TJONGE!
HIER HEB JE JE PISTOOL WEER! GA ER MAAR FIJN MEE OEFENEN !
.. KOMT IN ORDE, BAAS!
EN ALS JE DIE VENT VAN DE BEUL ZIET, ZEG DAN MAAR DAT HIJ VOOR ME OP MOET PASSEN ! ...
OH LIEVE HELP! OOM DONALD HEEFT HET WATERPISTOOL GEHOUDEN, EN WIJ HEBBEN ZIJN REVOLVER ! ...
AHA! DAAR HEB JE ONZE BULLEBAK DE BEUL - EN NOG STEEDS ZONDER REVOLVER ! ...
KLAP
OOM DONALD! ...
NU NIET, JONGENS ! IK BEN BEZIG !

HÉ, DE BEUL! MAAK DAT JE WEGKOMT!!...
?
WAAROM DOET-IE ZO DAPPER ? HIJ HEEFT NIET EENS EEN REVOLVER!...
STA STIL, DE BEUL!...
HEB JE ME NIET GEHOORD ?... MAAK DAT JE WEGKOMT! IK WIL JE NIET MEER IN DEZE STAD ZIEN!
OH NEE ?!
!
ZOEF!
ZO, MENEER DE KWAKER ! EN WIE GAAT ER NU OP DE LOOP ?
SLIK!...
SPLATS!
BAM!
KLIK!
JIJ LELIJKE...
EEN WATER-PISTOOL ?!

DIE VERDRAAIDE KINDEREN!
BLAM! BENG! PANG! BAM!
KIJK! OOM DONALD ZIT IN MOEILIJKHEDEN! WE MOETEN HEM HELPEN!...
BOEM!
NA ZES RONDJES OM DE STAD...
U HOUDT HET NIET LANGER ZO VOL, OOM DONALD! GA GAUW NAAR DE GEVANGENIS!...
HIJG!! PUF!!...
BING! BANG!
DAAR KOMT OOM DONALD AAN!...
WE HEBBEN DE SLUITBALK VOOR DE DEUR BIJ DE HAND!
HIJG!
BOM!
VLUG!
WAAR IS DIE EEND?!!
TOIIING!
KLAP!
KWAP!
KLAP!
VLUG! OOM DONALD! PAK 'N GEWEER!

ZIEZO, DE BEUL!.. RAAP JEZELF BIJ ELKAAR EN VERDWIJN UIT DE STAD!

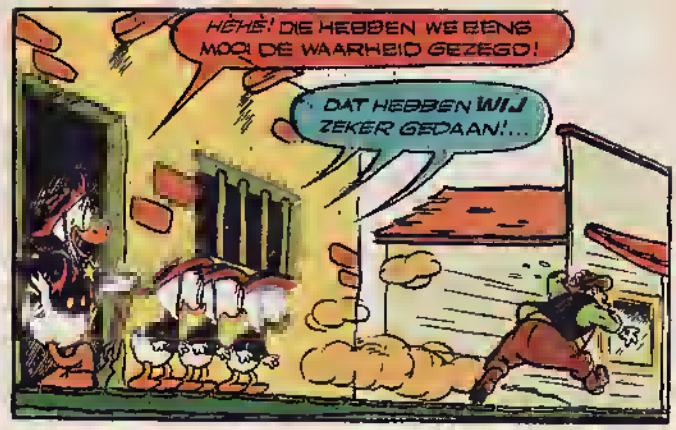
HÈHÈ! DIE HEBBEN WE EENS MOOI DE WAARHEID GEZEGD!
DAT HEBBEN WIJ ZEKER GEDAAN!...

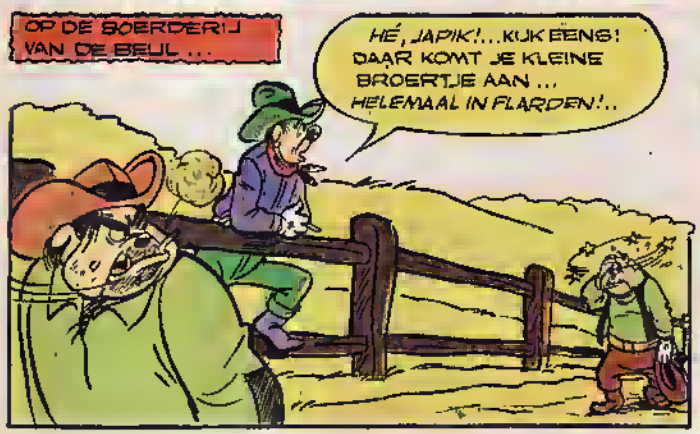
OP DE BOERDERIJ VAN DE BEUL ...
HÉ, JAPIK!... KIJK EENS! DAAR KOMT JE KLEINE BROERTJE AAN ... HELEMAAL IN FLARDEN!..

WAT IS ER GEBEURD, JANTJE? WIE HEEFT DAT GEDAAN?..
EEN EEND!...

ZE HEBBEN EEN NIEUWE SHERIFF IN DE STAD, EN IK BEN ZO STOM GEWEEST OM MET HEM TE GAAN VECHTEN! WAT 'N HARDE VUISTEN HEEFT DIE VENT!..
OH JA?!! WE ZULLEN ZIEN!...

IK HEB NOG NOOIT EEN VENT ONTMOET DIE IK NIET DE BAAS KON! PIET, ZADEL MIJN PAARD!
KOMT IN ORDE!

EN IN DE STAD...
O WEE! KIJK EENS! JAPIK IS IN DE STAD EN HET ZIET ER NAAR UIT DAT HIJ MOEILIJKHEDEN ZOEKT! IK MAAK DAT IK WEG KOM!...

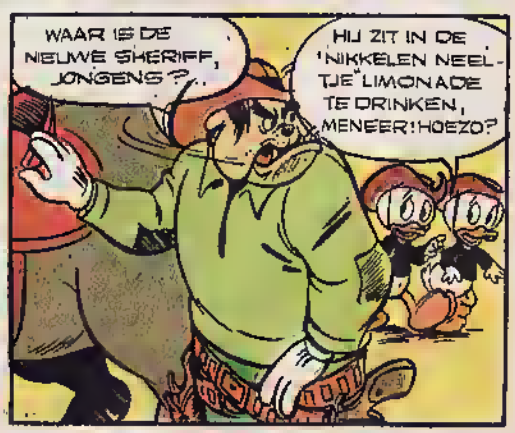
WAAR IS DE NIEUWE SHERIFF, JONGENS?..
HIJ ZIT IN DE 'NIKKELEN NEELTJE' LIMONADE TE DRINKEN, MENEER! HOEZO?

HOEZO? OMDAT IK HEM AAN STUKJES GA SCHIETEN! GA HEM MAAR ZEGGEN DAT JAPIK DE BEUL BUITEN STAAT EN BELEEFD VERZOEKT OF HIJ EVEN WIL KOMEN!
(SLIK!) JA, MENEER!
OOM DONALD, JAPIK DE BEUL STAAT BUITEN EN HIJ GAAT U AAN STUKJES SCHIETEN!...OF U MAAR EVEN WILT KOMEN!
SLIK!...
DEKKING ZOEKEN, JONGENS! HET IS JAPIK DE BEUL, DE SNELSTE SCHUTTER IN HET HELE WESTEN!
NOG EEN KEER SLIK!
HÉ! MOET JE OOM DONALD ZIEN! HIJ TRILT VAN WOEDE!...
IK GELOOF NOOIT DAT HIJ HIER HEEL UITKOMT!...
IK HEB EEN IDEE!.. PSST!..PSST!..PSST!...
JA! LATEN WE HET PROBEREN!
HIJ ZEI DAT HIJ ZO NAAR BUITEN ZOU KOMEN, MENEER DE BEUL! HIJ MOET EERST EVEN ZIJN KANON LADEN!...
KANON!? HOE GROOT ZOU DIE VENT WEL NIET ZIJN?..
WE ZULLEN Z'N PAARD MAAR VAST GAAN ZADELEN, WANT U ZULT WEL ZO HARD LOPEN DAT HIJ HET NODIG ZAL HEBBEN OM U IN TE HALEN!...
SLIK!...

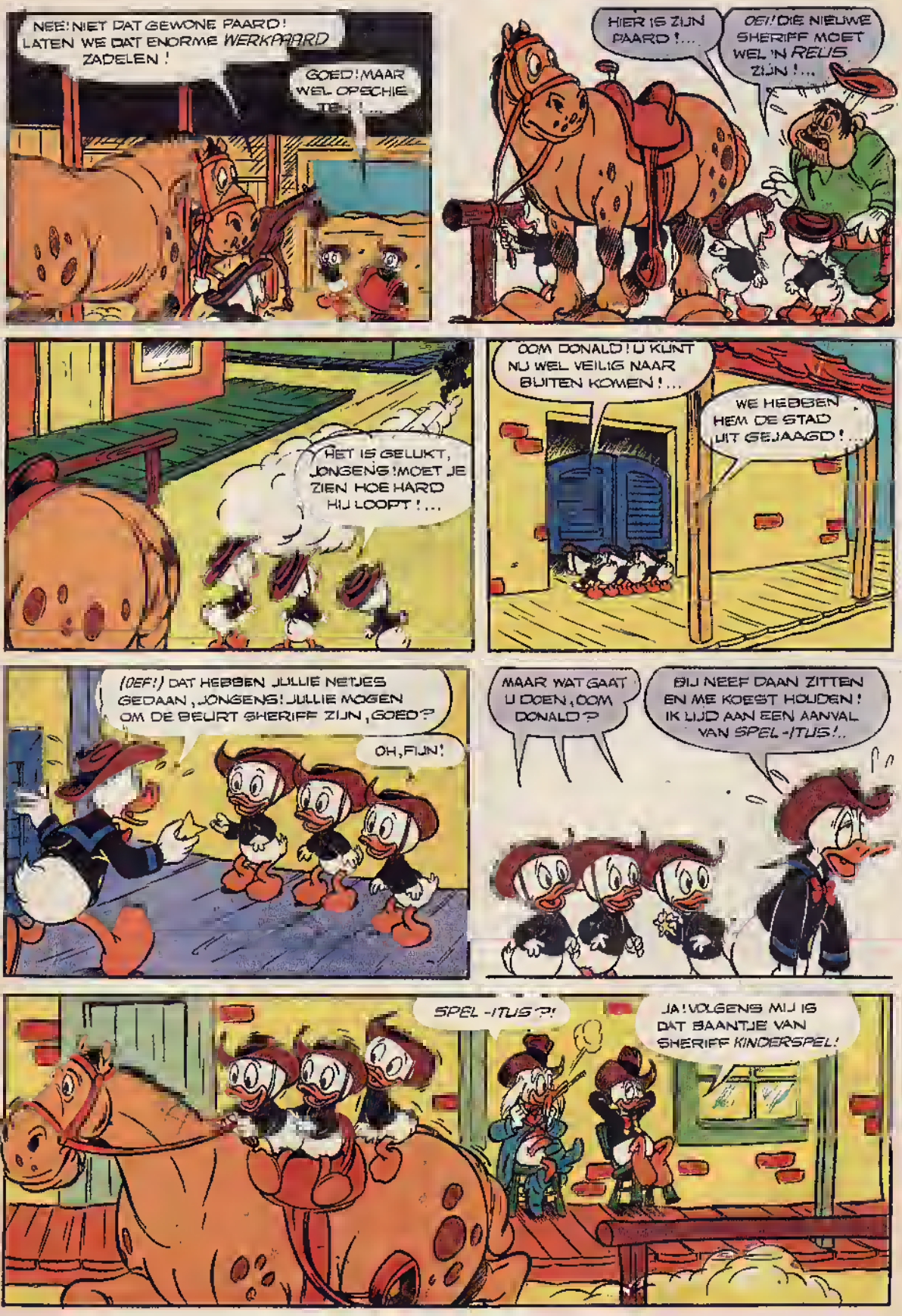
NEE! NIET DAT GEWONE PAARD! LATEN WE DAT ENORME WERKPAARD ZADELEN!
GOED! MAAR WEL OPSCHIETEN!...
HIER IS ZIJN PAARD!...
OEI! DIE NIEUWE SHERIFF MOET WEL 'N REUS ZIJN!...
HET IS GELUKT, JONGENS! MOET JE ZIEN HOE HARD HIJ LOOPT!...
OOM DONALD! U KUNT NU WEL VEILIG NAAR BUITEN KOMEN!...
WE HEBBEN HEM DE STAD UIT GEJAAGD!...
(OEF!) DAT HEBBEN JULLIE NETJES GEDAAN, JONGENS! JULLIE MOGEN OM DE BEURT SHERIFF ZIJN, GOED?
OH, FIJN!
MAAR WAT GAAT U DOEN, OOM DONALD?
BIJ NEEF DAAN ZITTEN EN ME KOEST HOUDEN! IK LIJD AAN EEN AANVAL VAN SPEL-ITUS!..
SPEL-ITUS?!
JA! VOLGENS MIJ IS DAT BAANTJE VAN SHERIFF KINDERSPEL!

Oom Dagobert

't SPOOK VAN DE NOTRE DUCK

HET SPOOK VAN DE NOTRE DUCK HEEFT DE FAMILIE DUCK IN EEN VAL GELOKT EN IS NU OP WEG NAAR DE GELDKLUIS VAN OOM DAGOBERT. DE ENIGE HOOP DIE OVERBLIJFT, IS DE [illegible]

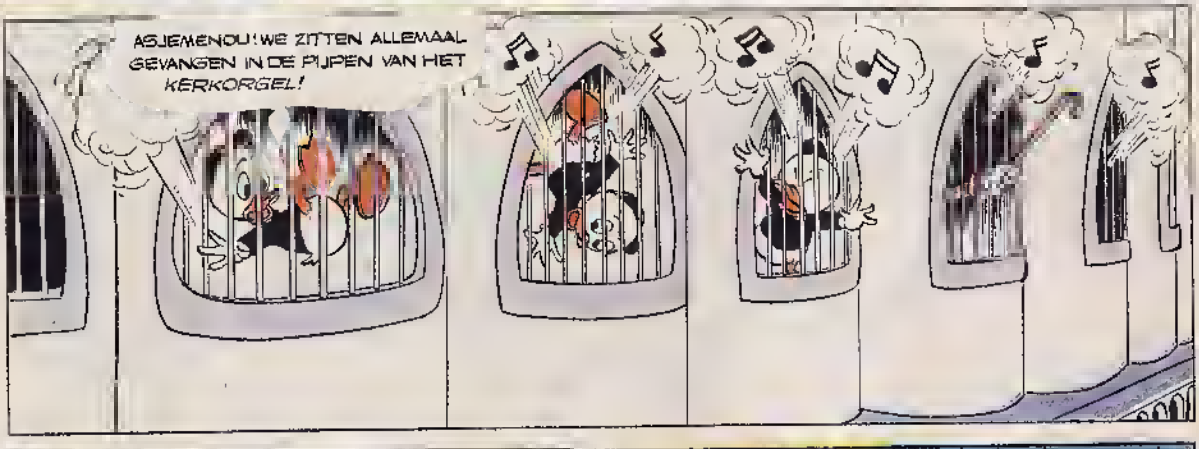

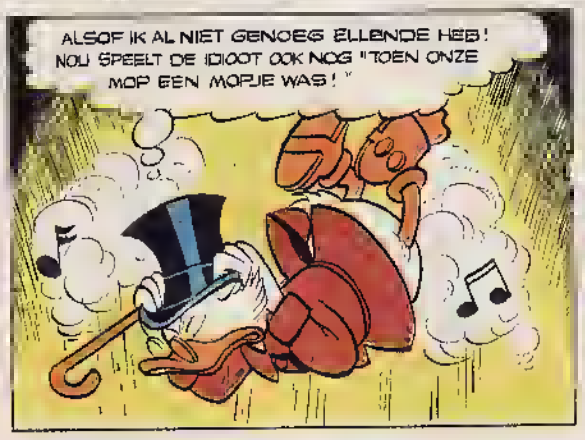

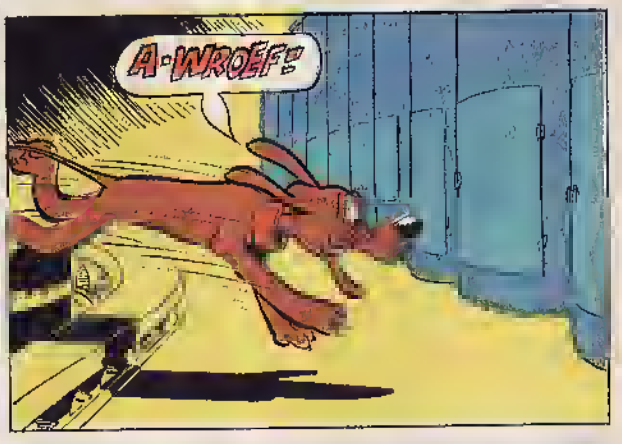

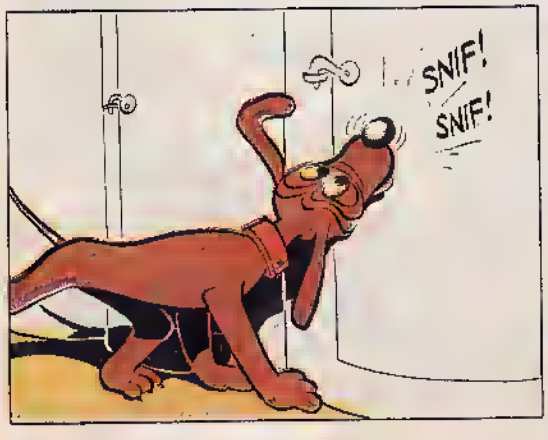

DE ANDERE GEVANGENEN ZIJN OOK AL GAUW BEVRIJD EN OOM DAGOBERT WIL METEEN NAAR ZIJN GELDKUIS!...
STOP! WACHT! VERSTOP JE!

HET SPOOK KOMT TERUG MET EEN FORTUIN AAN MUNTJES! DIE HEEFT HIJ ALLEMAAL UIT MIJN KLUIS GEHAALD, DE SCHURK!...

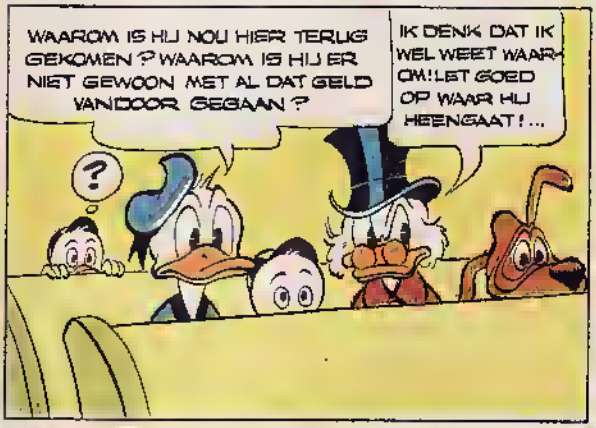
WAAROM IS HIJ NOU HIER TERUG GEKOMEN? WAAROM IS HIJ ER NIET GEWOON MET AL DAT GELD VANDOOR GEGAAN?
IK DENK DAT IK WEL WEET WAAROM! LET GOED OP WAAR HIJ HEENGAAT!...
?

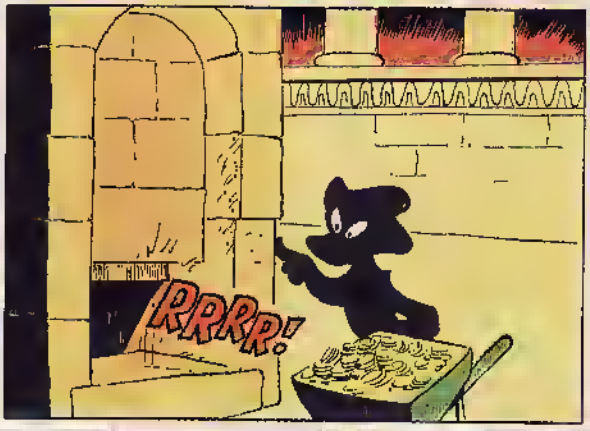
RRRR!

HIJ IS MET IETS GEWELDIGS BEZIG, DAAR ONDER IN ZIJN GEHEIME KELDER! KOM MEE, DAN ZAL IK HET JE LATEN ZIEN!...

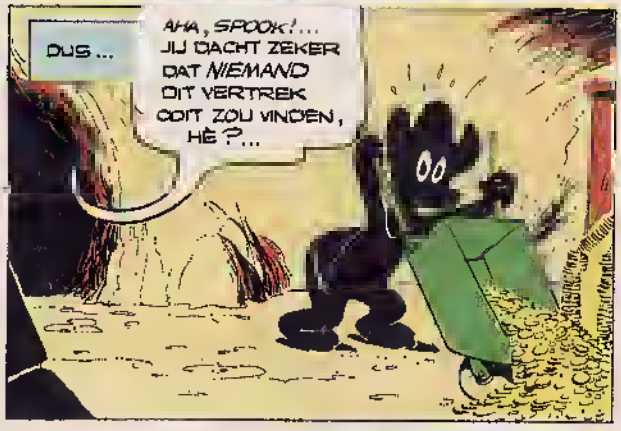
DUS...
AHA, SPOOK!... JIJ DACHT ZEKER DAT NIEMAND DIT VERTREK OOIT ZOU VINDEN, HÈ?...

JULLIE ZIJN ONTSNAPT - ALLEMAAL!...
JA, MAAR JIJ HOEFT NIET TE DENKEN DAT JOU DAT OOK ZAL LUKKEN, SPOOKJE MEJONGEN! WE HEBBEN JE OMSINGELD!..

IK - IK ZOU JULLIE BEVRIJD HEBBEN ZODRA IK MET M'N WERK HIER KLAAR WAS ! ...
DAT ZAL WEL ! WAT IS DAT EIGENLIJK VOOR WERK - DIE MUNTJESKATHEDRAAL SOMS ?...
JA ! (SNIK !) EN NU ZAL IK NOOIT WETEN HOE MIJN MEESTERWERK ERUIT ZOU ZIEN ALS HET KLAAR WAS !
OH, DAT MOET JE NIET ZEGGEN ! IK ZOU ZELF OOK WEL GRAAG WILLEN WETEN HOE HET ERUIT ZOU ZIEN ! ...
JE ONTDEKTE DAT JE VAN Z'N LEVENSDAGEN NIET GENOEG MUNTJES UIT DE FONTEIN KON VISSEN OM DIT EVENBEELD VAN DE NOTRE DUCK AF TE BOUWEN , HÉ ? ...
J-JA , TOT MIJN SPIJT ! ...
EN TOEN IK U HOORDE ZEGGEN DAT JE MET DAT FLUITJE UW GELDKLUIS KON OPENEN , WERD IK HELEMAAL DOL ! ...
EN WAT EEN VERSPILLING VAN ENERGIE , SPOOK ! ALS JE ME NOU METEEN HAD GEZEGD DAT JE ZULK PLEZIER HAD MET DAT GELD , HAD IK JE ALLE MUNTJES GELEEND DIE JE NODIG HEBT !
!
NATUURLIJK OP VOORWAARDE DAT IK BIJ HET BOUWEN MOCHT HELPEN ! ...

ALLEMENSEN, OOM DAGOBERT! VINDT U DAT GELDKASTEEL REDEN OM DAT SLINKSE SPOOK ZOMAAR ALLES TE VERGEVEN?!
HIJ IS HET VERSCHRIKKELIJKE SPOOK VAN DE NOTRE DUCK!.. WILT U DAN TENMINSTE ZIJN AFSCHUWELIJKE AFSTOTENDE AFGRIJSELIJKE TRONIE NIET ZIEN?
JA... SPOOK, LAAT ONS JE AFSTOTENDE TRONIE ZIEN!...
OOM DAGOBERT! HIJ LIJKT SPREKEND OP OOM DAGOBERT!...
ZO'N GEZICHT SCHIJNT TE HOREN BIJ MANNEN DIE GRAAG MET GELD SPELEN!...
EN ZO KRIJGT OOM DAGOBERT ZIJN FLUIT TERUG EN DE NOTRE DUCK HOUDT ZIJN SPOOK!...
HÉ! WAAROM OPENT U DE KLUIS NIET MET EEN VROLIJK FLUITDEUNTJE, OOM DAGOBERT?
IK BEN VAN GEDACHTEN VERANDERD OVER DAT MUZIKALE SLOT, DONALD! IK GEBRUIK TOCH LIEVER EEN LETTERSLOT!...
KLIK!
NU IK IN DAT PIJPORGEL HEB GEZETEN HEB IK INEENS GEEN OREN MEER NAAR MUZIEK!...
EINDE

de oude zeekapitein

Er was eens een oude zeekapitein die na zijn hele leven gevaren te hebben met pensioen moest. Want, zo zei de directeur van de zeevaartmaatschappij: „Willemse, je was een beste kapitein, maar je bent nu toch een beetje te oud geworden om op de brug van een schip te staan. Je hebt je rust verdiend, geniet er maar van."

„Te oud? Rust?" bromde kapitein Willemse. „Met mijn ogen dicht en mijn handen op mijn rug gebonden vaar ik een lekke sloep nog de hele wereld rond!"

Maar er was niets aan te doen. Kapitein Willemse was oud en grijs en er waren een heleboel jonge kapiteins die niet eens een schip konden krijgen, zodat hij wel met pensioen moest. Nu was de kapitein nooit getrouwd geweest en hij had ook geen echt huis. Wanneer hij aan wal was, logeerde hij dan hier, dan daar, hij hield alleen van de zee. Nu hij echter met pensioen ging, mopperde hij in zichzelf:

„Nou, als het dan toch moet, dan ga ik aan zee wonen. In een hulsje aan zee voel ik me allicht minder beroerd dan met allemaal land om me heen."

Maar de kapitein bemerkte al gauw dat het lang niet gemakkelijk was om een huisje aan zee te vinden. Al die hulzen en huisjes werden 's zomers duur verhuurd aan badgasten; 's winters stonden ze wel vaak leeg, maar de kapitein voelde er niets voor om ieder jaar tegen mei of juni uit zijn huisje gezet te worden omdat de badgasten weer kwamen. En als er eens een huis te koop stond, dan kostte dat zo veel dat kapitein Willemse het op geen stukken na van zijn pensioen kon betalen. Zodat hij tenslotte genoodzaakt werd om een huisje te huren dat diep het land in stond, meer dan honderd kilometer van de zee vandaan. Het was niet eens een onaardig woninkje. Het stond daar met een rood pannendak niet ver van een dorpje en vlak bij een stukje bos. Maar kapitein Willemse zag alleen maar al dat land rondom en hij zuchtte diep en dacht aan de zee en de zilte wind en de golven. Toch was er één ding bij dat huisje dat kapitein Willemse een heel klein beetje troostte. Achter, in de tuin, was een tamelijk grote vijver. O, voor kapitein Willemse was het maar een vingerhoedje vol water, maar het was in ieder geval een stukje water. De kapitein stond dikwijls aan de rand van die vijver en dan gooide hij er een steentje in zodat er wat golfjes kwamen en hij keek naar de stand van de zon aan de hemel en bromde: „Zelfde koers. Volle kracht voorut!"

Maar op een middag zei hij tegen zichzelf:

„Willemse, als je je dan toch met zo'n kinderachtig spelletje bezighoudt, kun je 't beter wat échter maken." En hij fietste naar het dorp en kocht daar tien kilo zout en gooide die, toen hij terug was, in de vijver.

„Zo, nu hebben we tenminste zout water in plaats van dat laffe zoete water," bromde hij. „En als ik nou dat vijvertje eens wat groter ging maken, o, veel breder en wijder, zodat er een soort van meertje komt, een klein binnenzeetje zogezegd... Ik heb toch niks anders te doen."

Kapitein Willemse pakte een spade en begon te graven. Mopperend — want dat was natuurlijk geen werk voor een zeeman — maakte hij diezelfde dag de vijver een flink stuk groter en vulde hem daarna met de tuinslang bij met water uit de kraan. De volgende morgen fietste hij weer naar het dorp om twintig kilo zout te halen, maakte vervolgens de vijver wéér groter, vulde hem opnieuw bij met leidingwater en stortte de zakken zout erin leeg. En zo ging het iedere dag; de vijver werd zo langzamerhand een zoutwatermeertje, bijna een kleine binnenzee, en kapitein Willemse bromde: „Dat begint erop te lijken." Hij moest nu alleen naar een ander en groter dorp fietsen om zout te kopen, want de winkeltjes in het dorpje waren uitverkocht. De inwoners van dat dorpje — en trouwens van de hele omgeving — begonnen ook over hem en zijn binnenzeetje te praten. „Wat wil die zeeman toch klaarspelen?" zeiden ze tegen elkaar. „'t Lijkt wel of hij van het land weer zee wil maken. Als dat zo doorgaat, kunnen we beter een vissersvloot beginnen!" En ze porden de burgemeester op dat hij eindelijk eens moest gaan kijken naar die binnenzee achter dat huisje met het rode pannendak.

De burgemeester ging kijken en hij vond kapitein Willemse, leunend op zijn spade, aan de rand van het water staan. Er woei een flinke wind en je zag allemaal golfjes met witte schuimkopjes.

„Morgen", zei kapitein Willemse. „Stug briesje, hè?" Hij snoof even en vervolgde: „Maar er kan best wat meer zout in het water. Het beroerde is dat ik nu al helemaal naar de stad moet om zout te halen."

„Een mooi gezicht, die golven," zei de burgemeester. „Storm op zee, zou je haast zeggen."

„Man," zei kapitein Willemse, „je hebt nog niks meegemaakt. Een keer toen ik op weg naar Japan..."

„Ongetwijfeld, ongetwijfeld," zei de burgemeester. „Maar hoe lang denkt u nog door te gaan met die... eh, zee van u?"

„Poeh," zei kapitein Willemse. „Een kommetje zout water, dat is alles wat ik wil. Nog dubbel zo groot, dan kan ik er misschien net een oud zeilscheepje in hebben. Ah, de oude zeilvaart, daar heb ik altijd voor gevoeld!"

„Inderdaad, inderdaad," zei de burgemeester. „Maar ik zie dat het weiland van boer van Konijnenburg helemaal verdwenen is, zoals hij mij trouwens zelf al verteld had. En het water spoelt ook al tegen dat stukje bos van de Weidemaatschappij aan... nee, kapitein, het spijt me, maar ik ben bang dat we hier een stokje voor moeten steken."

Kapitein Willemse keek hem aan en snoof verachtelijk.

„Landrotten," zei hij.

„Tja, ik begrijp dat voor een zeeman als u..." begon de burgemeester. „Maar we zitten hier nu eenmaal op het land. U had beter aan zee kunnen wonen, in een vissersplaatsje of zo."

„Badgastenplaatsje, bedoelt u,"

geschreven door HANS ANDREUS *illustratie* BART van LEEUWEN

bromde kapitein Willemse. En hij vertelde boos hoeveel moeite hij had gedaan om aan zee te kunnen wonen.

„H'm, h'm," zei de burgemeester terwijl hij weer naar de golfjes keek. „Toch een aardig stukje water zo. Zou je een mool groot openluchtzwembad van kunnen maken. Niet zo zout natuurlijk. Zou een mooie reclame voor ons dorp zijn. Als u mij belooft niet verder te graven, zal ik eens zien wat ik voor u doen kan."

Kapitein Willemse beloofde het wel niet van harte, maar hij beloofde het. En een maand later moest hij op het stadhuis komen en daar vertelde de burgemeester hem dat het dorp dat stuk water van hem wilde kopen, voor een zo hoog bedrag dat kapitein Willemse daar best een huisje van kon betalen in een oud vissersdorpje.

„We krijgen steun van het rijk," zei de burgemeester, „anders zou het natuurlijk voor ons te duur zijn. En dat verdronken weiland van boer van Konijnenburg, dat wordt ook geregeld. Wat vindt u van ons voorstel?"

Nu, kapitein Willemse zei meteen ja, want wat moest hij met een meertje of binnenzeetje dat hij niet eens zo groot kon maken dat er een béétje zeilschip in kon varen? De koop werd gesloten en weer een maand later zat hij al in een oud vissersdorpje. Niet dat hij daar veel thuis was, want hij ging altijd met de vissers de zee op en kocht later zelf een boot.

En het dorpje kreeg zijn openluchtzwembad en het werd genoemd: Het Zwembad De Oude Zeeman. „Die naam hebben ze vast en zeker gekozen omdat het hier zo echt golft als er wind staat," beweerden de bezoekers. En niemand sprak het tegen.

de grote Boze Wolf

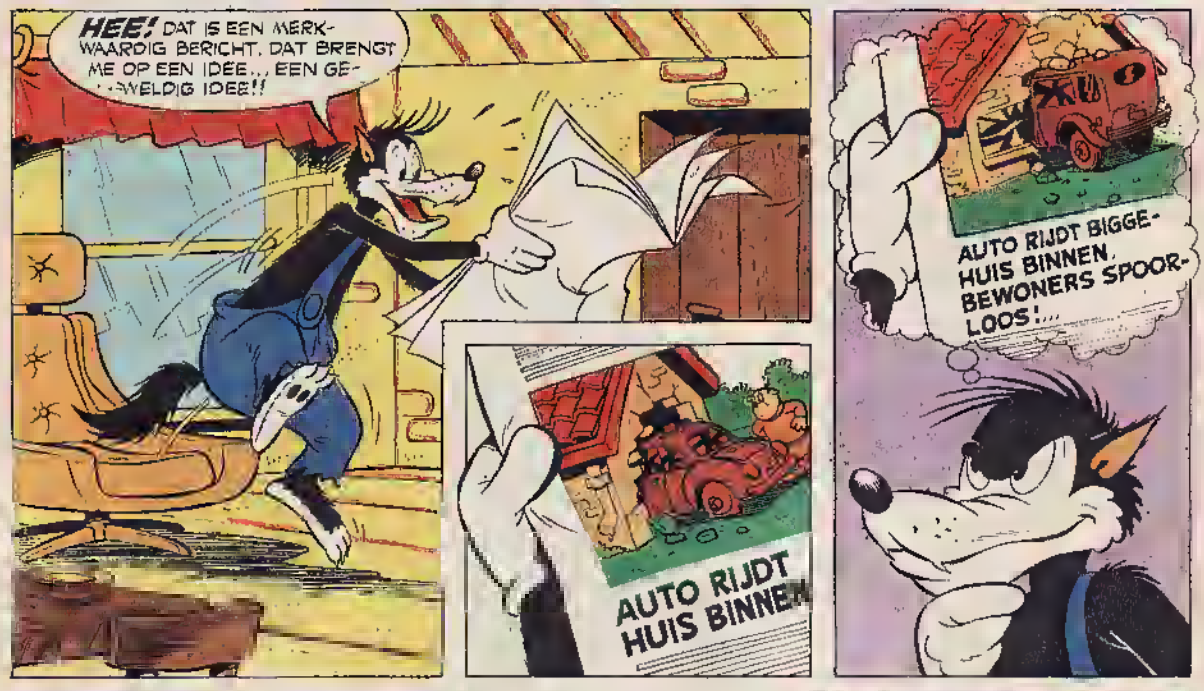

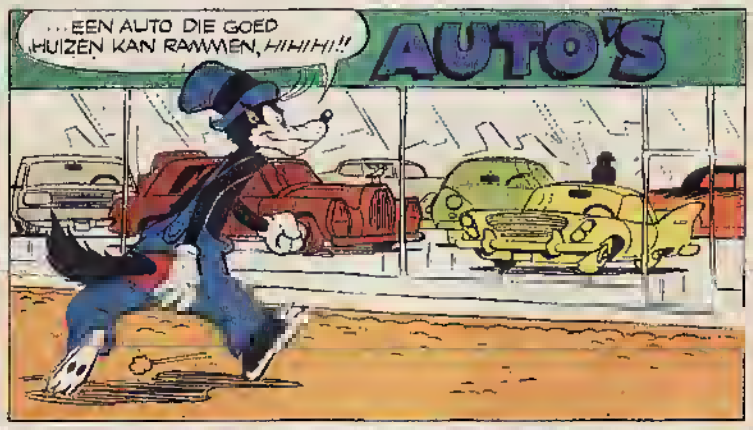

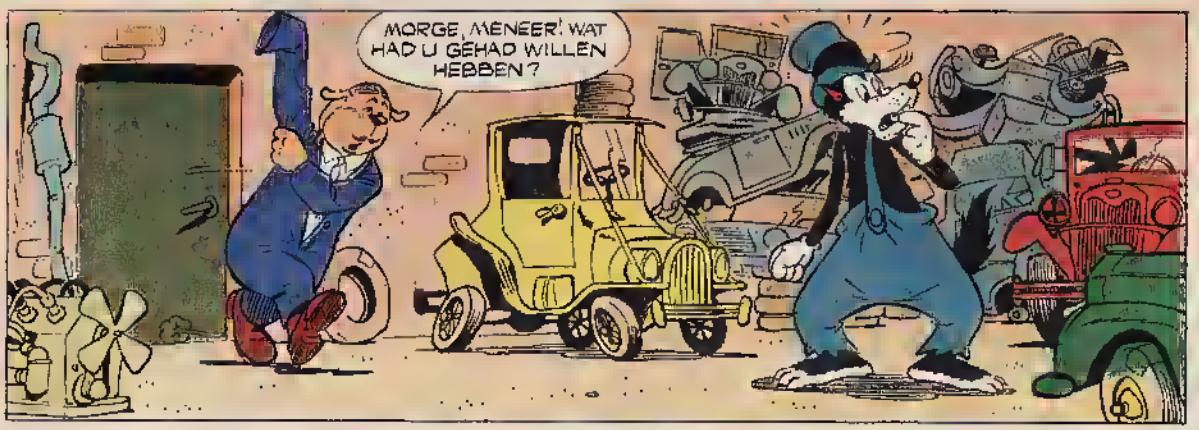
MORGE, MENEER! WAT HAD U GEHAD WILLEN HEBBEN?

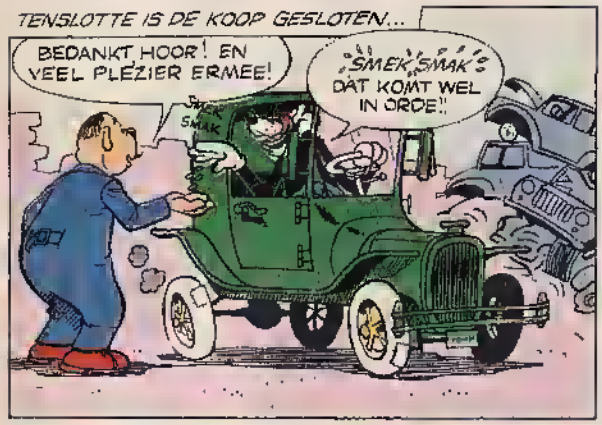
TENSLOTTE IS DE KOOP GESLOTEN...
BEDANKT HOOR! EN VEEL PLEZIER ERMEE!
SMEK SMAK
"SMEK SMAK" DAT KOMT WEL IN ORDE!!

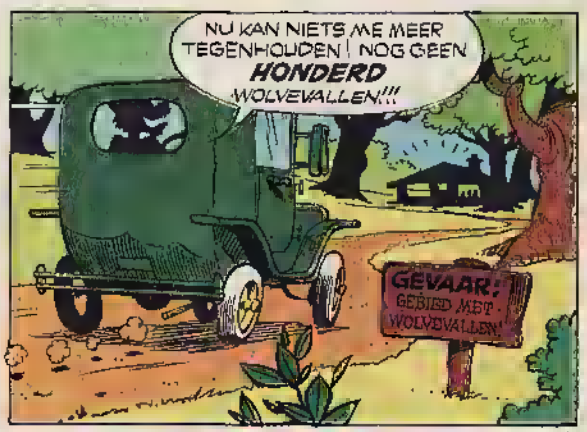
NU KAN NIETS ME MEER TEGENHOUDEN! NOG GEEN HONDERD WOLVEVALLEN!!!
GEVAAR! GEBIED MET WOLVEVALLEN!

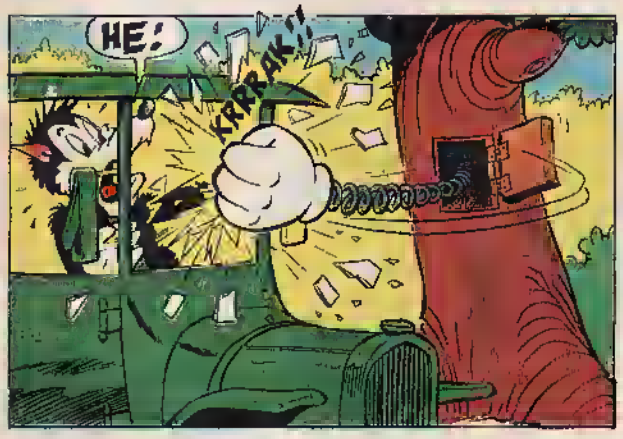
HE!
KRRRAK!!

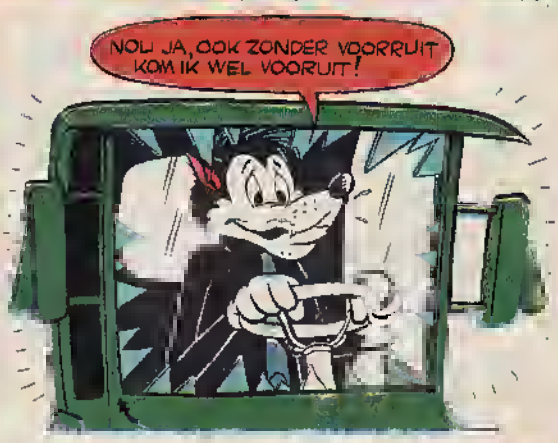
NOU JA, OOK ZONDER VOORRUIT KOM IK WEL VOORUIT!

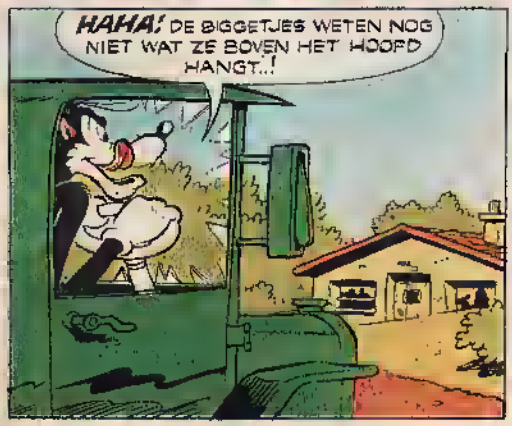
HAHA! DE BIGGETJES WETEN NOG NIET WAT ZE BOVEN HET HOOFD HANGT..!

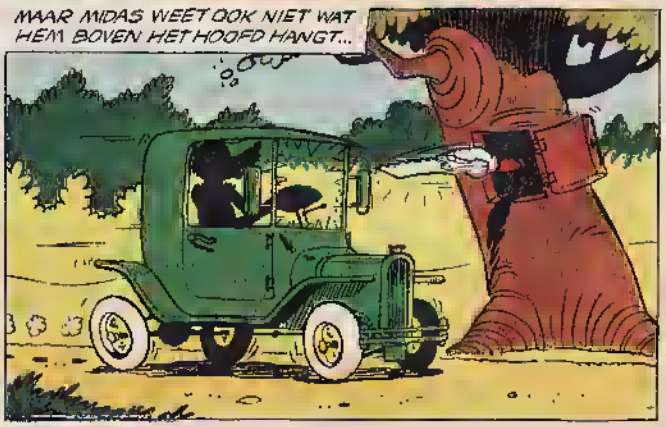
MAAR MIDAS WEET OOK NIET WAT HEM BOVEN HET HOOFD HANGT...

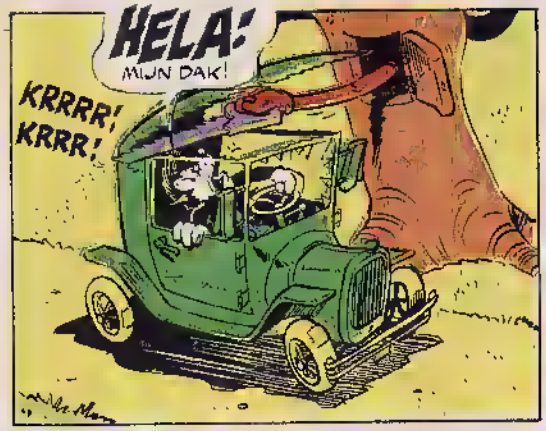
HELA!
MIJN DAK!
KRRRR!
KRRR!

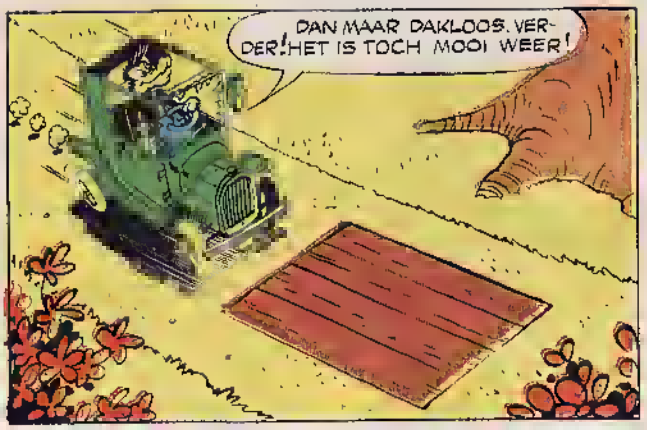
DAN MAAR DAKLOOS. VERDER! HET IS TOCH MOOI WEER!

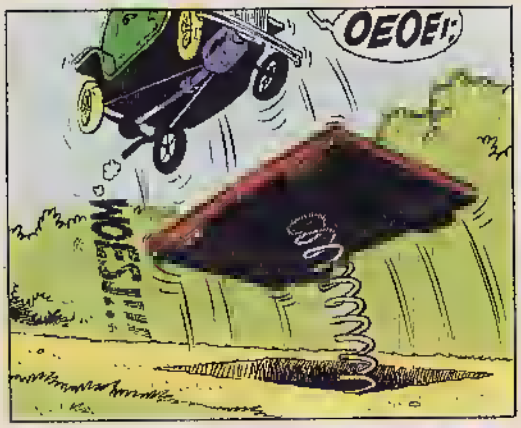
OEOE!:
WOEF!

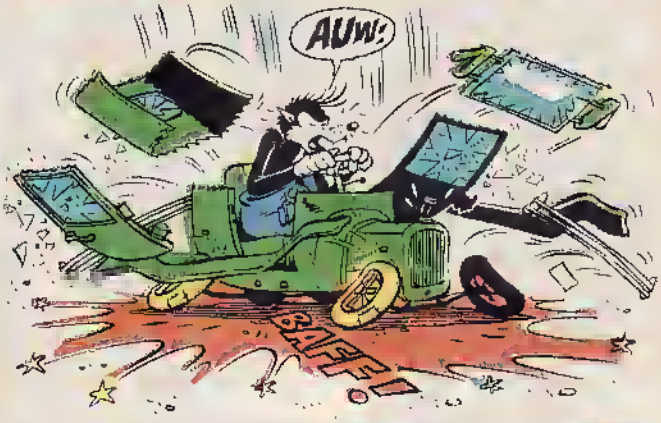
AUW!:
SAIEFO

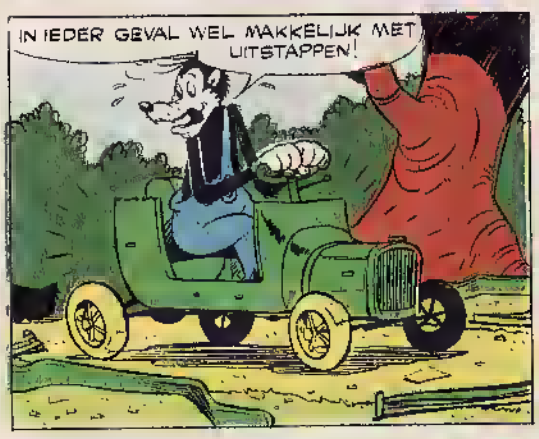
IN IEDER GEVAL WEL MAKKELIJK MET UITSTAPPEN!

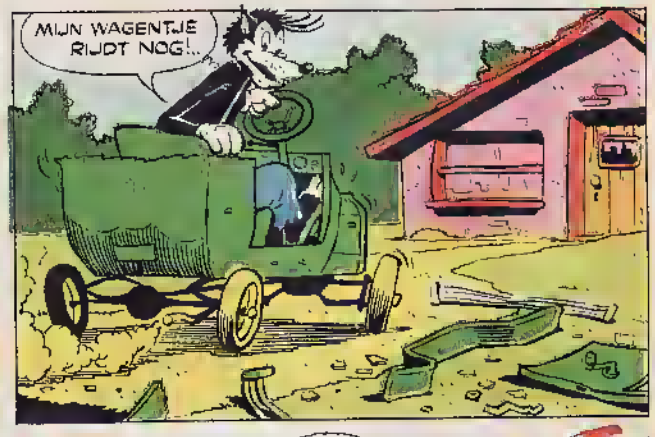
MIJN WAGENTJE RIJDT NOG!..

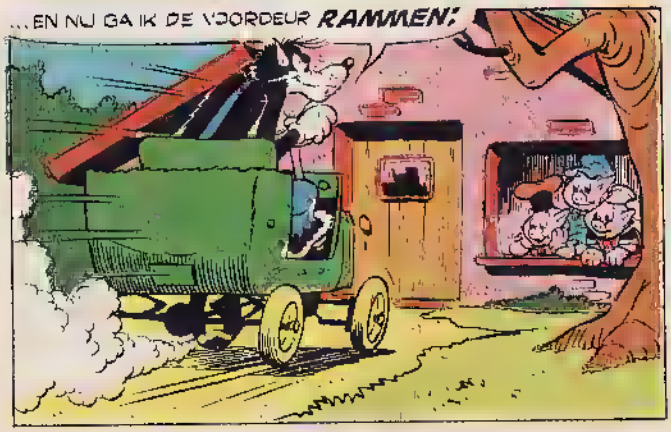
...EN NU GA IK DE VOORDEUR RAMMEN!

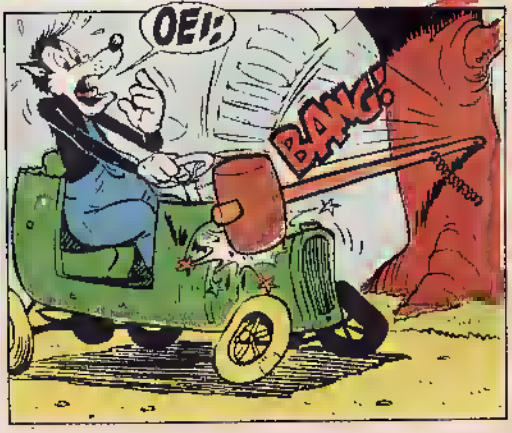
OE!:
BANG!

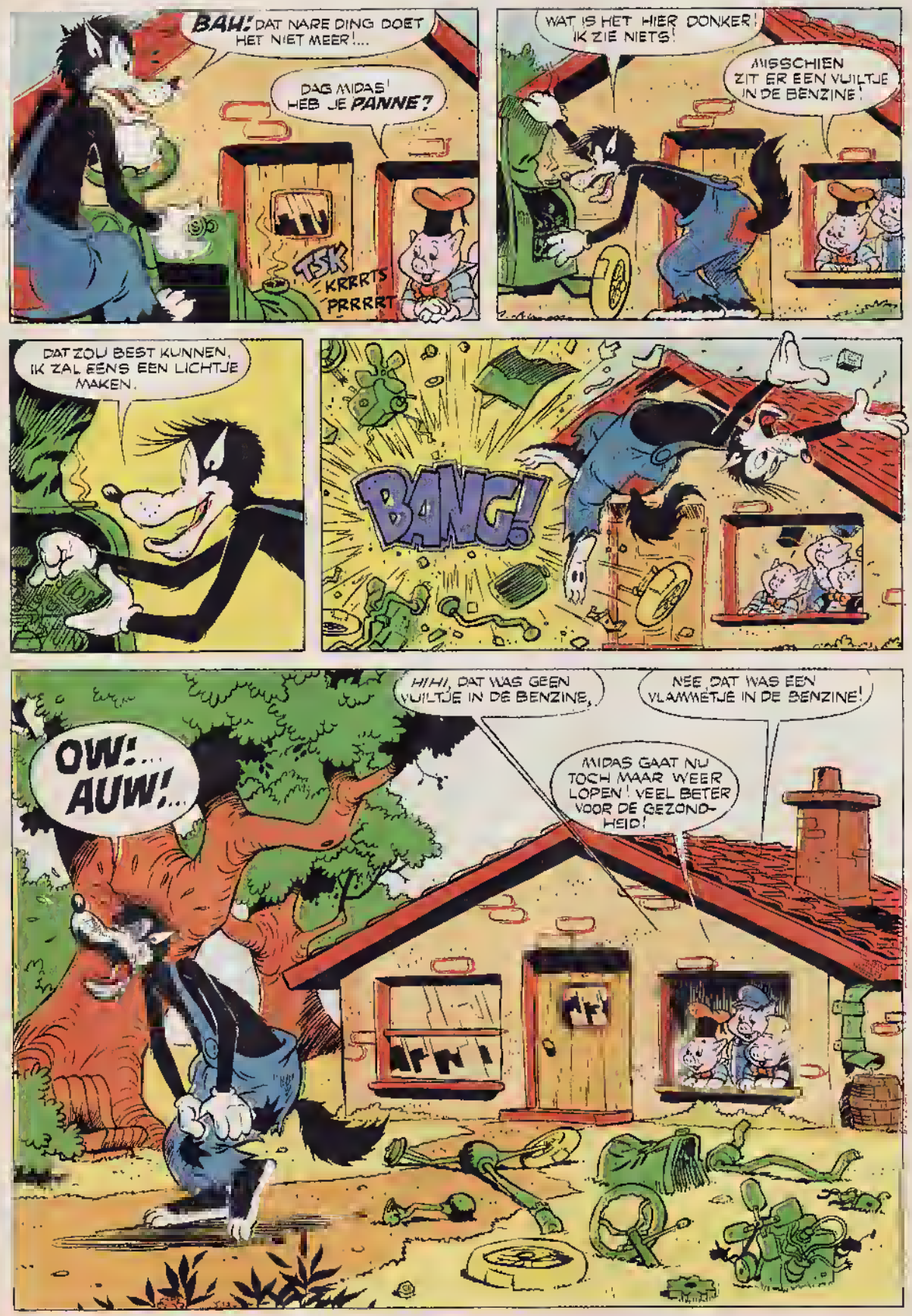
BAH! DAT NARE DING DOET HET NIET MEER!...
DAG MIDAS! HEB JE PANNE?
TSK
KRRRTS
PRRRRT
WAT IS HET HIER DONKER! IK ZIE NIETS!
MISSCHIEN ZIT ER EEN VUILTJE IN DE BENZINE!
DAT ZOU BEST KUNNEN, IK ZAL EENS EEN LICHTJE MAKEN.
BANG!
OW!... AUW!...
HIHI, DAT WAS GEEN VUILTJE IN DE BENZINE,
NEE, DAT WAS EEN VLAMMETJE IN DE BENZINE!
MIDAS GAAT NU TOCH MAAR WEER LOPEN! VEEL BETER VOOR DE GEZONDHEID!

ditjes en datjes

oom donalds

Hoei,,, wat is 't hier griezelig donker in de grot! Maar gelukkig ben ik niet alleen, want ik heb een brief vol tekeningen van Erna Westrup uit Wageningen bij me. Bestaat jullie clubje „De stuivertjes" nog? Fijn dat je me weer eens schreef, Fenny Schokkenbroek uit Veendam! Doe je je best met voetballen, Bennie Rikkef uit Geesteren? Geef die ploeg van Bentum er de volgende keer van langs, hoor! Sylvia Vriend uit Amsterdam zegt dat ik een flinke snavel heb en van die „lekkere platvoeten". Ik heb helemáál geen platvoeten! En je vraagt ook of ik m'n verlovingsring soms om m'n grote teen draag! Welnee, Sylvia! Ik heb tronwens niet verloofd en ik heb hele fatsoenlijke mooie poten, al zeg ik 't zelf. (Ze mogen dan een beetje plat zijn, maar dat hebben alle eenden, zelfs de bijzondere eenden, zoals ik!) Misschien wordt Maja van Oever uit Voorburg nog wel eens een hele heroemde prima ballerina! Max Takkenberg

vleermuiscake

Neem per persoon een dikke plak cake en bestrijk die met glazuur, dat je maakt van drie à vier eetlepels poedersuiker en een paar druppels water. Goed roeren en het water er druppeltje voor druppeltje bij doen, want anders loop je kans dat het wit water wordt in plaats van een dik, glad glazuurpapje! Tenslotte strooi je op de ene helft van iedere plak cake een laagje anijsmuisjes in het natte glazuur (je weet wel, van die gladde ronde roze en witte korreltjes) en op de andere helft chocoladehagel. Laat het glazuur hard worden — en dan maar smullen! Je likt er je vingers bij af.

dames en heren

We zijn hier in een druipsteengrot. Zo'n grot ontstaat alleen in gebieden waar de bodem uit kalksteen bestaat. De grotten worden door een onderaards rivlertje uitgehold. De druipstenen ontstaan doordat kalkhoudend water héél langzaam door het plafond druppelt en telkens een klein beetje kalk achterlaat, waardoor er na duizend jaren druppelen kalkstenen zuilen ontstaan.

van Donald Duck

brievenbus

uit Amstelveen vraagt of ik wel eens een Smurf heb gezien? Ja, hoor! Er loopt er hier soms wel eens eentje rond. Smurfen zijn reuzeaardige wezentjes! Diana Mackenzie woont helemaal in Amerika! Wat ver weg! Schrijf je me nog eens? 't Mag ook in 't Engels, hoor! En nu de adressen van de zieke kinderen die op post wachten: Wilma Kaal, Sanatorium Sonnevanck, Pav. 3 in Harderwijk. In hetzelfde ziekenhuis liggen Sjaak Kruis en Ankie Halma. Diana Hummel, Moeshorn 15 in Noordhorn (Gr.), wil graag kaarten ontvangen. Lana Tan komt uit Indonesië en ze is hier helemaal alleen, want haar ouders konden niet mee naar Holland. Stuurt jullie haar veel post en sleutelhangers? Adres G.K.Z.-M2, Crailoseweg 116, Huizen. Teus van Sligtenhorst, Margrietstr. 11 in Breukelen, ontvangt graag ansichtkaarten met veel kleuren! Tot de volgende week allemaal! En denken jullie vooral ook aan de zieken?

Oom Donald

postbus 497 amsterdam

druppeltje drup

Je hebt voor dit spelletje een emmer water nodig en een glas, of nog beter een plastic bekertje. Vul het bekertje zo ver met water, dat het nog net in de emmer blijft drijven. Nu moeten de spelers om de beurt een vinger in de emmer dopen en een druppel water in het bekertje laten vallen. Hierdoor raakt het bekertje steeds voller met water en... zinkt! Degene die de laatste druppel in het bekertje heeft gedaan voordat het is gezonken, moet voor straf een pand betalen.

ra ra ra ra wat staat daar?

Dit gedeelte van een druipsteenzoldering past precies in een ander gedeelte van de vloer. In beide gedeelten staan stukjes van letters. Als je de goede druipstenen in elkaar gepast hebt, lees je, hoe oud deze druipsteengrot reeds geworden is!

De Smurfin heeft het erg naar haar zin in het Smurfendorp, maar de Smurfjes vinden 't allemaal minder leuk.

DE

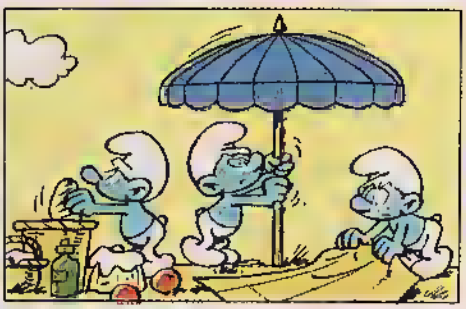

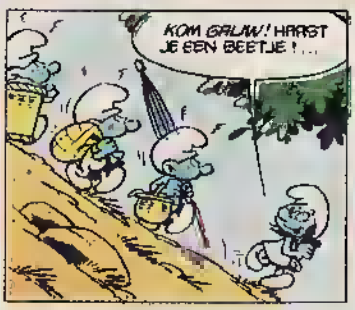

SMURFIN

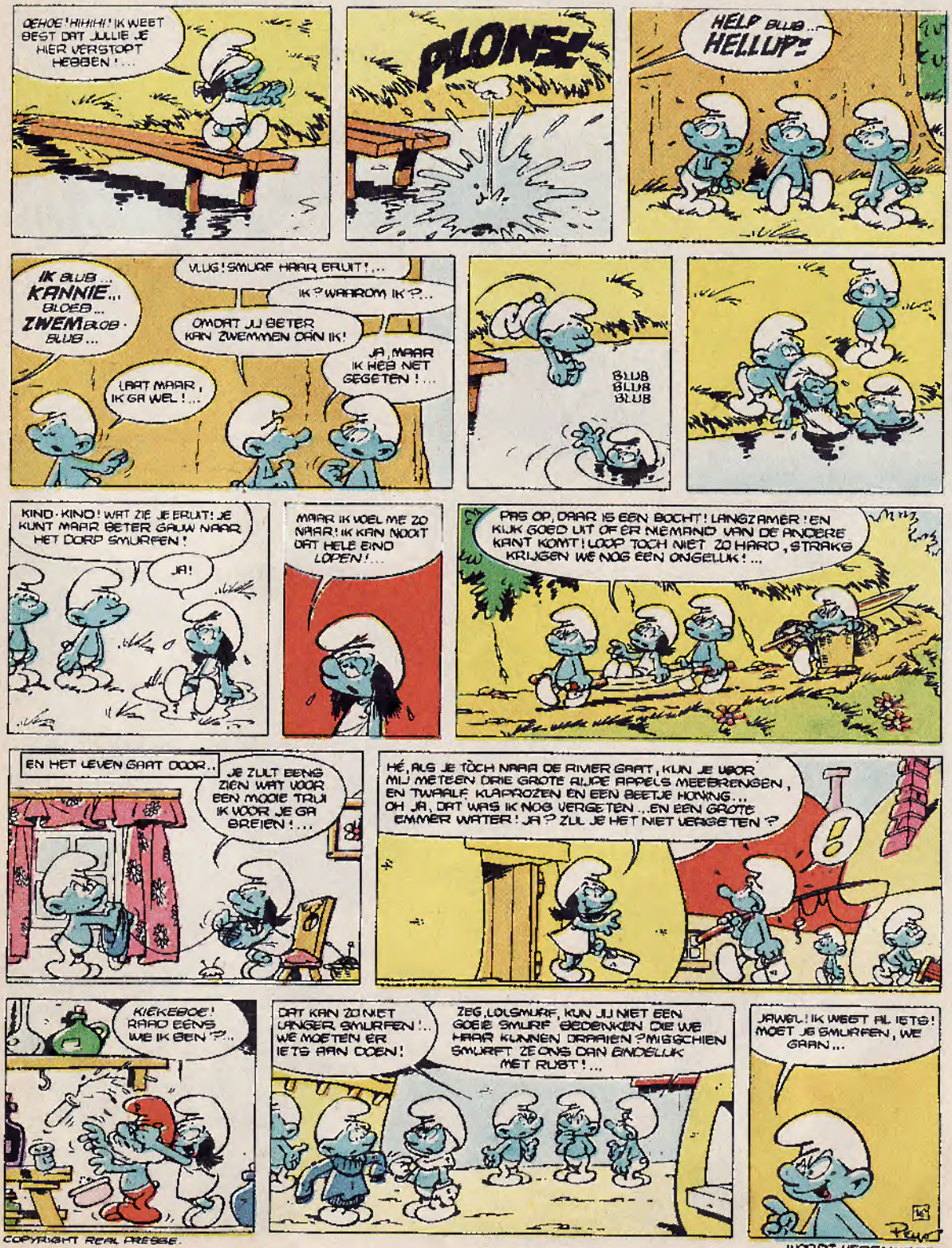

COPYRIGHT REAL PRESSE.

TOMPOES en de PASPOORT

WAT KUNNEN WE VOOR U DOEN, MACHTIGE POEMBA?
EN BEENDEREN
BETOVER ONS NIET, ALSTUBLIEFT!
JULLIE MOETEN TWEE BOOSDOENERS VOOR ME VANGEN. DE ÉÉN IS KLEIN EN VLUG, DE ANDER IS GROOT, PLOMP EN DRAAGT EEN WONDERLIJK GEWAAD.
AHA, IK WEET WIE U BEDOELT. IK KEN DIE LUI.
ALS JULLIE FALEN, LAAT IK DE BRULLENDE KNOKENKRAKER OP JE LOS. LUKT HET, DAN IS EEN ZAK GOUD JE BELONING.
DE BRULLENDE KNOKENKRAKER! DA'S NIET ZO BEST!
EEN ZAK GOUD! DA'S NIET ZO GEK!
MAAR WIE MOETEN WE EIGENLIJK VANGEN, BAAS?
HAD JE DAT NOG NIET GESNAPT? WAT BEN JE TOCH EEN SUKKEL! POEMBA EN BOMBA NATUURLIJK!
OEIOEIOEI! DAT WORDT MOEILIJK. BOMBA IS GROOT EN STERK EN POEMBA IS LISTIG.
ZEUR NIET! IK BEN STERKER DAN DIE BOLLE BLAASKAAK EN LISTIGER DAN DIE KLEINE BETWETER!

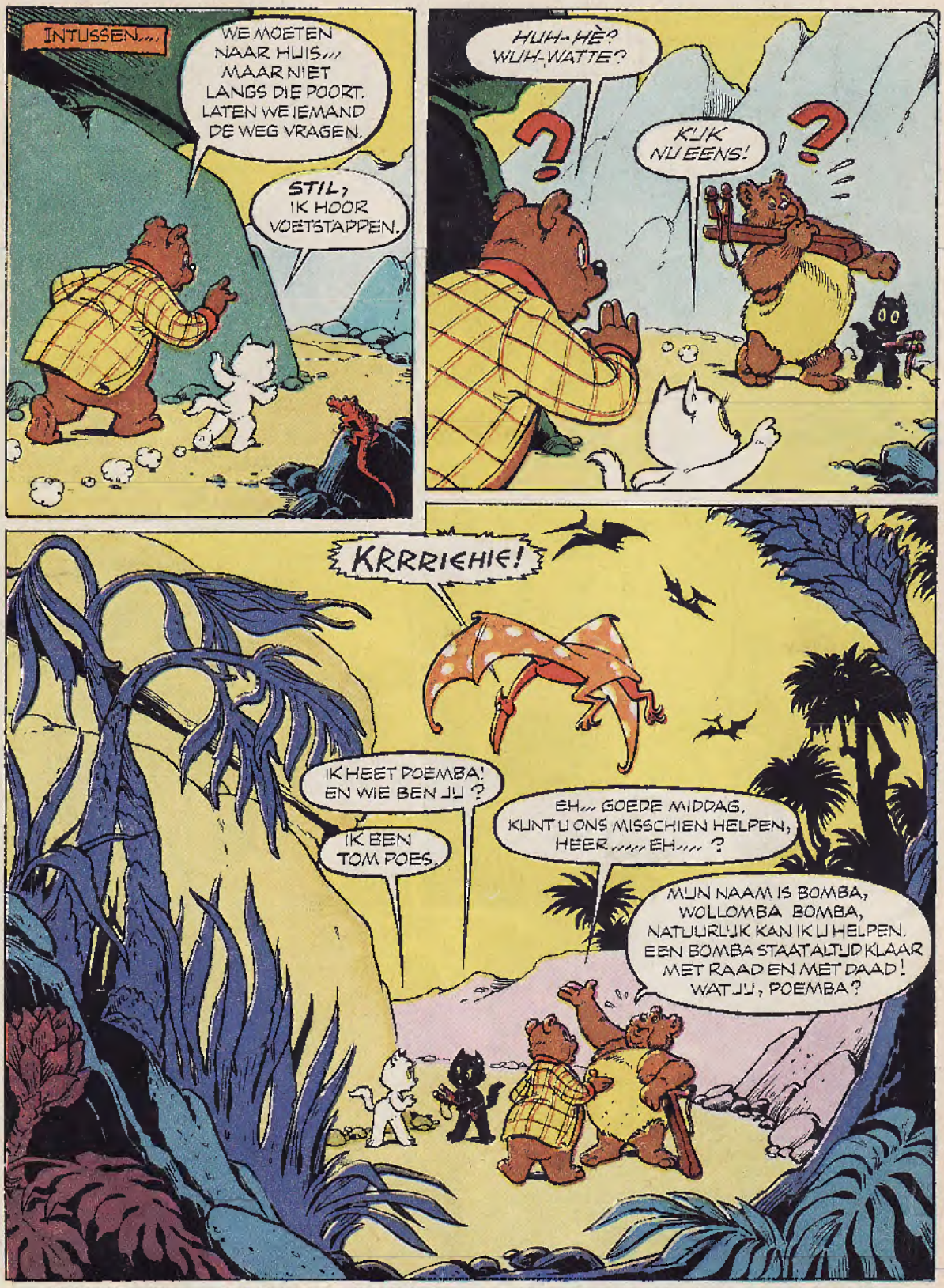

DONALD DUCK. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. *Abonnementsprijs* voor Nederland 25 cent per week of f 3,25 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. *Losse nummers* 35 cent. *Telefoonnummer* voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-72 97 88. *Girobetaling:* Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 119131 van DONALD DUCK Amsterdam, bij voorkeur door middel van de sterlings/overschrijvingskaart die u werdt toegezonden. *Adresverandering* drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan DONALD DUCK, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. *Verdeler voor België:* N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoenbekestreet 34-38, Antwerpen, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 5 Fr.
Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

© 1967 Walt Disney Productions